

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

63. aastakäik

24. august 2020

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2020/C 279/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2020/C 279/02	Kohtuasi C-92/18: Euroopa Kohtu (teine koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – Prantsuse Vabariik versus Euroopa Parlament (Tühistamishagi – Institutsiooniline õigus – Protokoll Euroopa Liidu institutsioonide ning teatud organite, asutuste ja talituste asukoha kohta – Euroopa Parlament – Mõiste „eelarveistungjärk“, mis toimub Strasbourgis (Prantsusmaa) – ERTL artikkel 314 – Eelarvepädevuse teostamine täiskogu täiendaval osaistungjärgul Brüsselis (Belgia))	2
2020/C 279/03	Kohtuasi C-570/18 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – HF versus Euroopa Parlament (Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Euroopa Parlament – Lepinguline teenistuja – Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklid 12a ja 24 – Psühholoogiline ahistamine – Abitaotlus – Õigus olla ära kuulatud – Abitaotluse rahuldamata jätmine – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 41 – Kohtuliku kontrolli ulatus)	2
2020/C 279/04	Kohtuasi C-729/18 P: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – VTB Bank PAO, varem VTB Bank OAO versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Piiravad meetmed, mis on võetud seoses Venemaa Föderatsiooni tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas – Hageja nime kandmine nende üksuste loetelusse, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid – Proportsionaalsuse põhimõte – Omandiõigus – Õigus tegeleda majandustegevusega)	3

ET

Isikuandmete kaitse ja/või konfidentsiaalsuse tõttu ei saa osa käesolevas väljaandes sisalduvat teavet enam avaldada ning seepärast avaldati uus autentne versioon.

2020/C 279/05	Kohtuasi C-730/18 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – SC versus Eulex Kosovo (Apellatsioonkaebus – Vahekohtuklausel – Euroopa Liidu rahvusvaheliste missioonide töötajad – Sisekonkurss – Töölepingu pikendamata jätmine – Lepingust eraldatav akt)	4
2020/C 279/06	Kohtuasi C-731/18 P: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Piiravad meetmed, mis on võetud seoses Venemaa Föderatsiooni tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas – Hageja nime kandmine ja seejärel jätmine nende üksuste loetelusse, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid – Põhjendamiskohustus – Ilmne hindamisviga – Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele – Võimu kuritarvitamine – Omandiõigus – Võrdne kohtlemine)	4
2020/C 279/07	Liidetud kohtuasjad C-762/18 ja C-37/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. juuni 2020. aasta otsus (Rayonen sad Haskovo ja Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlused – Itaalia, Bulgaaria) – QH versus Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV versus Iccrea Banca SpA (C-37/19) (Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Töötajate ohutuse ja tervise kaitse – Direktiiv 2003/88/EÜ – Artikkel 7 – Töötaja, kes on õigusvastaselt töölt vabastatud ja kohtuotsusega tööle ennistatud – Ilma jätmine õigusest tasustatud põhipuhkusele, mida ei kasutatud töölepingu ülesütlemise ja tööle ennistamise vahelisel ajavahemikul – Kasutamata jäänud põhipuhkuse eest rahalise hüvitise saamise õiguse puudumine samal ajavahemikul, juhul kui töösuhe hiljem lõpetatakse)	5
2020/C 279/08	Kohtuasi C-835/18: Euroopa Kohtu (viies koda) 2. juuli 2020. aasta otsus (Curtea de Apel Timișoara eelotsusetaotlus – Rumeenia) – SC Terracult SRL versus Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor (Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Arve parandamine – Ebaõigesti arvele märgitud maks – Alusetult tasutud maksu tagastamine – Käibemaksu pöördmaksustamise kord – Tehingud, mis on seotud maksustamisperioodiga, mille suhtes on juba läbi viidud maksukontroll – Neutraalne maksustamine – Tõhususe põhimõte – Proportsionaalsus)	6
2020/C 279/09	Kohtuasi C-14/19 P: Euroopa Kohtu (teine koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – Euroopa Liidu Satelliidikeskus versus KF, Euroopa Liidu Nõukogu (Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu Satelliidikeskuse (Satcen) personal – Satceni lepinguline töötaja – Kaebus psühholoogilise ahistamise peale – Haldusjuurdlus – Abitaotlus – Töötaja töösuhte peatamine – Distiplinaarmenetlus – Töötaja ametist tagandamine – Satceni apellatsiooninõukogu – Satceni personalivaidluste menetlemise ainupädevuse omistamine – Tühistamishagi – ETL artikli 263 esimene ja viies lõik – Kahju hüvitamise hagi – ETL artikkel 268 – Liidu kohtu pädevus – Vastuvõetavus – Vaidlustatavad aktid – Kohtuvaidluse lepinguline laad – ETL artiklid 272 ja 274 – Tõhus kohtulik kaitse – ELL artikli 24 lõike 1 teise lõigu viimane lause – ETL artikli 275 esimene lõik – Võrdse kohtlemise põhimõte – Üldkohtul lasuv põhjendamiskohustus – Faktiliste asjaolude ja tõendite moonutamine – Kaitseõigused – Hea halduse põhimõte)	7
2020/C 279/10	Kohtuasi C-18/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 2. juuli 2020. aasta otsus (Bundesgerichtshof eelotsusetaotlus – Saksamaa) – WM versus Stadt Frankfurt am Main (Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Direktiiv 2008/115/EÜ – Ühised nõuded ja kord liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel – Kinnipidamistingimused – Artikli 16 lõige 1 – Kinnipidamine vanglas väljasaatmise eesmärgil – Kolmanda riigi kodanik, kes kujutab endast tõsist ohtu avalikule korrale või julgeolekule)	7
2020/C 279/11	Kohtuasi C-24/19: Euroopa Kohtu (suurkoda) 25. juuni 2020. aasta otsus (Raad voor Vergunningsbetwistingen eelotsusetaotlus – Belgia) – A jt versus Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2001/42/EÜ – Keskkonnamõju hindamine – Luba tuulegeneraatorite paigaldamiseks ja käitamiseks – Artikli 2 punkt a – Mõiste „kavad ja programmid“ – Määruse ja ringkirjaga kindlaks määratud tingimused loa andmiseks – Artikli 3 lõike 2 punkt a – Riigisisest aktid, millega luuakse raamistik tulevase nõusoleku saamiseks projektidele – Keskkonnamõju hindamise puudumine – Riigisisest aktide ja nende alusel antud lubade tagajärgede kehtima jätmine pärast seda, kui on tuvastatud, et need aktid ei vasta liidu õigusele – Tingimused)	8

2020/C 279/12	Kohtuasi C-116/19 P: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – Gregor Schneider <i>versus</i> EUIPO (Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Ajutised teenistujad – Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teenistuste sisemine ümberkorraldamine – Teenistusse ennistamine – Õiguslik alus – Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikkel 7 – Teenistuse huvid – Ülesannete oluline muutmine – Kvalifitseerimine – Üleviimine teise institutsiooni – Üleviimine sama institutsiooni raames – Võimu kuritarvitamine – Õigus olla ära kuulatud – Põhjendamiskohustus – Õigus õiglasele menetlusele – Tõhus kohtulik kaitse – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47) .	9
2020/C 279/13	Kohtuasi C-131/19 P: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> CX (Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Distsiplinaarmenetlus – Kaitseõigused – Õigus olla ära kuulatud – Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade IX lisa – Artikkel 4 – Selle ametniku võimalus, keda ei saa ära kuulata, esitada oma seisukohad kirjalikult või olla esindatud – Artikkel 22 – Ametniku ärakuulamine ametisse nimetava asutuse poolt enne distsiplinaarkaristuse määramist – Ametniku väidetav võimetus olla ära kuulatud, esitada oma seisukohad kirjalikult või olla esindatud – Meditsiiniliste tõendite hindamine – Euroopa Liidu Üldkohtu poolt vastamata jätmise esimeses kohtuastmes esitatud argumentidele)	10
2020/C 279/14	Kohtuasi C-215/19: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 2. juuli 2020. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeuse eelotsusetaotlus – Soome) – menetlus, mille algatamist taotles Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Teenuste osutamine – Artikli 135 lõike 1 punkt l – Käibemaksuvabastus – Kinnisasjade üürileandmine – Mõiste „kinnisasi“ – Väljaarvamine – Artikkel 47 – Maksustatavate tehingute koht – Kinnisasjaga seotud teenuste osutamine – Rakendusmäärus (EL) nr 282/2011 – Artiklid 13b ja 31a – Seadmekapid – Andmekeskuses majutamise teenused)	10
2020/C 279/15	Kohtuasi C-231/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 2. juuli 2020. aasta otsus (Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Blackrock Investment Management (UK) Limited <i>versus</i> Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Maksuvabastused – Artikli 135 lõike 1 punkt g – Eriotstarbeliste investeerimisfondide haldamise tehingute maksuvabastused – Üks teenus, mida kasutatakse eriotstarbeliste investeerimisfondide ja muude fondide haldamiseks)	11
2020/C 279/16	Kohtuasi C-380/19: Euroopa Kohtu (kuues koda) 25. juuni 2020. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. <i>versus</i> Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG (Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 2013/11/EL – Vaidluste kohtuväline lahendamine – Artikli 13 lõiked 1 ja 2 – Kohustuslik teave – Teabe kättesaadavus)	12
2020/C 279/17	Kohtuasi C-477/19: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 2. juuli 2020. aasta otsus (Verwaltungsgericht Wien eelotsusetaotlus – Austria) – IE <i>versus</i> Magistrat der Stadt Wien (Eelotsusetaotlus – Looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse – Direktiiv 92/43/EMÜ – Artikli 12 lõige 1 – Loomaliikide range kaitse süsteem – IV lisa – <i>Cricetus cricetus</i> (harilik hamster) – Puhke- ja paljunemispaidad – Kahjustamine või hävitamine – Mahajätetud paidad)	12
2020/C 279/18	Kohtuasi C-684/19: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 2. juuli 2020. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus – Saksamaa) – mk advokaten GbR <i>versus</i> MBK Rechtsanwälte GbR (Eelotsusetaotlus – Kaubamärgid – Direktiiv 2008/95/EÜ – Artikli 5 lõige 1 – Kaubamärgiga identse tähise kasutamine kaubandustegevuse käigus kaupade või teenuste puhul, mis on identsed nendega, mille jaoks kaubamärk on registreeritud – Mõiste „kasutamine“ ulatus – Reklaamkuulutused, mis on pandud veebisaidile üles kaubandustegevusega tegeleva isiku tellimisel ja mis seejärel on üle võetud muule veebisaidile)	13

2020/C 279/19	Kohtuasi C-36/20 PPU: Euroopa Kohtu (neljas koda) 25. juuni 2020. aasta otsus (Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana eelotsusetaotlus – Hispaania) – menetlus, mis on algatatud järgmise isiku suhtes: VL (Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – Varjupaiga- ja sisserändepoliitika – Rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühised nõuded – Direktiiv 2013/32/EL – Artikkel 6 – Juurdepääs menetlusele – Rahvusvahelise kaitse taotluse esitamine asutusele, kellel on riigisisese õiguse kohane pädevus registreerida selliseid taotlusi – Taotluse esitamine muudele asutustele, kes tõenäoliselt võivad rahvusvahelise kaitse taotlusi saada, ent kellel puudub riigisisese õiguse kohane pädevus neid registreerida – Mõiste „muud asutused“ – Artikkel 26 – Kinnipidamine – Rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded – Direktiiv 2013/33/EL – Artikkel 8 – Taotleja kinnipidamine – Kinnipidamise alused – Otsus, mille alusel peeti taotleja kinni põhjusel, et humanitaarvastuvõtu keskuses ei olnud majutuskohti)	14
2020/C 279/20	Kohtuasi C-319/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski gradski sad (Bulgaaria) 17. aprillil 2019 – Komisia za protivodeystvie na koruptsiata i otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo (KPKONPI) vs. ZV, AX, „Meditsinski tsentar po dermatologia i estetichna meditsina PRIMA DERM“ OOD	14
2020/C 279/21	Kohtuasi C-798/19 P: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël 29. oktoobril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 5. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-337/19: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël versus komisjon ja Euroopa Nõukogu	16
2020/C 279/22	Kohtuasi C-893/19 P: Roxtec AB 3. detsembril 2019. aastal esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 24. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-261/18: Roxtec versus EUIPO — Wallmax	16
2020/C 279/23	Kohtuasi C-80/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul București (Rumeenia) 12. veebruaril 2020 – Wilo Salmson France SAS versus Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți . .	17
2020/C 279/24	Kohtuasi C-81/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul București (Rumeenia) 12. veebruaril 2020 – SC Mitliv Exim SRL versus Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	18
2020/C 279/25	Kohtuasi C-99/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Alba Iulia (Rumeenia) 24. veebruaril 2020 – Siebenburgisches Nugat SRL ja Hans Draser Internationales Marketing versus Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov ja Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu . .	18
2020/C 279/26	Kohtuasi C-116/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Timișoara (Rumeenia) 28. veebruaril 2020 – SC Avio Lucos SRL versus Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj ja Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central .	19
2020/C 279/27	Kohtuasi C-145/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 24. märtsil 2020 – DS versus Porsche Inter Auto GmbH & Co. KG und Volkswagen AG	20
2020/C 279/28	Kohtuasi C-148/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Köln (Saksamaa) 16. märtsil 2020 – AC versus Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/29	Kohtuasi C-149/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Köln (Saksamaa) 16. märtsil 2020 – DF versus Deutsche Lufthansa AG	21
2020/C 279/30	Kohtuasi C-150/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Köln (Saksamaa) 17. märtsil 2020 – BD versus Deutsche Lufthansa AG	22
2020/C 279/31	Kohtuasi C-152/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Mureș (Rumeenia) 30. märtsil 2020 – DG, EH versus SC Gruber Logistics SRL	23
2020/C 279/32	Kohtuasi C-157/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Düsseldorf (Saksamaa) 3. aprillil 2020 – FI versus Eurowings GmbH	23
2020/C 279/33	Kohtuasi C-177/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Győri Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungari) 7. aprillil 2020 – „Grossmania“ Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft. versus Vas Megyei Kormányhivatal	24

2020/C 279/34	Kohtuasi C-178/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 7. aprillil 2020 – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. versus Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet	24
2020/C 279/35	Kohtuasi C-189/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 5. mail 2020 – Laudamotion GmbH versus Verein für Konsumenteninformation	25
2020/C 279/36	Kohtuasi C-190/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 5. mail 2020 – DocMorris NV versus Apothekerkammer Nordrhein	26
2020/C 279/37	Kohtuasi C-197/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 7. mail 2020 – KAHL GmbH & Co. KG versus Hauptzollamt Hannover	26
2020/C 279/38	Kohtuasi C-210/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 30. märtsil 2020 – Rad Service Srl Unipersonale jt versus Del Debbio SpA jt	27
2020/C 279/39	Kohtuasi C-215/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksamaa) 19. mail 2020 – JV versus Bundesrepublik Deutschland	27
2020/C 279/40	Kohtuasi C-216/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 7. mail 2020 – C. E. Roeper GmbH versus Hauptzollamt Hamburg	29
2020/C 279/41	Kohtuasi C-220/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Itaalia) 28. mail 2020 – XX versus OO	29
2020/C 279/42	Kohtuasi C-222/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksamaa) 27. mail 2020 – OC versus Bundesrepublik Deutschland	30
2020/C 279/43	Kohtuasi C-224/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sø- og Handelsretten (Taani) 29. mail 2020 – Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S ja H. Lundbeck A/S versus Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S, 2CARE4 ApS	31
2020/C 279/44	Kohtuasi C-232/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Saksamaa) 3. juunil 2020 – NP versus Daimler AG	33
2020/C 279/45	Kohtuasi C-248/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Högsta förvaltningsdomstolen (Rootsi) 9. juunil 2020 – Skatteverket versus Skellefteå Industrihus Aktiebolag	34
2020/C 279/46	Kohtuasi C-252/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 10. juunil 2020 – CY versus Eurowings GmbH	34
2020/C 279/47	Kohtuasi C-255/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Itaalia) 10. juunil 2020 – Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta versus Punto Nautica Srl	35
2020/C 279/48	Kohtuasi C-257/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 9. juunil 2020 – „Viva Telekom Bulgaria“ EOOD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia	36
2020/C 279/49	Kohtuasi C-262/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rayonen sad Lukovit (Bulgaaria) 15. juunil 2020 – VB versus Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto“ kam Ministerstvo na vatreshnite raboti	37
2020/C 279/50	Kohtuasi C-263/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Korneuburg (Austria) 15. juunil 2020. aastal – Airhelp Limited versus Laudamotion GmbH	37
2020/C 279/51	Kohtuasi C-270/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Korneuburg (Austria) 18. juunil 2020. – AG jt versus Austrian Airlines AG	38
2020/C 279/52	Kohtuasi C-275/20: 23. juunil 2020 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu	39

2020/C 279/53	Kohtuasi C-287/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 30. juunil 2020 – EL ja CP versus Ryanair Designated Activity Company	39
Üldkohus		
2020/C 279/54	Kohtuasi T-330/20: 28. mail 2020 esitatud hagi – ACMO jt versus SRB	41
2020/C 279/55	Kohtuasi T-338/20: 27. mail 2020 esitatud hagi – KI versus eu-LISA	42
2020/C 279/56	Kohtuasi T-358/20: 11. juunil 2020 esitatud hagi – Net Technologies Finland versus REA	42
2020/C 279/57	Kohtuasi T-377/20: 18. juunil 2020 esitatud hagi – KN versus EMSK	43
2020/C 279/58	Kohtuasi T-384/20: 16. juunil 2020 esitatud hagi – OC (*) versus komisjon	44
2020/C 279/59	Kohtuasi T-389/20: 23. juunil 2020 esitatud hagi – KO versus komisjon	45
2020/C 279/60	Kohtuasi T-390/20: 17. juunil 2020 esitatud hagi – Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland versus komisjon	45
2020/C 279/61	Kohtuasi T-391/20: 17. juunil 2020 esitatud hagi – Stena Line Scandinavia versus komisjon	46
2020/C 279/62	Kohtuasi T-393/20: 23. juunil 2020 esitatud hagi – Front Polisario versus nõukogu	48
2020/C 279/63	Kohtuasi T-397/20: 26. juunil 2020 esitatud hagi – Allegran Holdings France versus EUIPO – Dermavita Company (JUVEDERM)	50
2020/C 279/64	Kohtuasi T-403/20: 19. juunil 2020 esitatud hagi – Wuxi Suntech Power versus komisjon	50
2020/C 279/65	Kohtuasi T-408/20: 2. juulil 2020 esitatud hagi – KR versus komisjon	52
2020/C 279/66	Kohtuasi T-409/20: 3. juulil 2020 esitatud hagi – KS versus Frontex	52
2020/C 279/67	Kohtuasi T-417/20: 3. juulil 2020 esitatud hagi – Esteves Lopes Granja versus EUIPO – Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWOGIN)	53
2020/C 279/68	Kohtuasi T-418/20: 7. juulil 2020 esitatud hagi – GitLab versus EUIPO – Gitlab (GitLab)	54
2020/C 279/69	Kohtuasi T-419/20: 7. juulil 2020 esitatud hagi – Deutsche Kreditbank versus SRB	55
2020/C 279/70	Kohtuasi T-424/20: 8. juulil 2020 esitatud hagi – Portigon versus SRB	55
2020/C 279/71	Kohtuasi T-426/20: 8. juulil 2020 esitatud hagi – Techniplan versus komisjon	56
2020/C 279/72	Kohtuasi T-427/20: 8. juulil 2020 esitatud hagi – Max Heinr.Sutor versus SRB	57
2020/C 279/73	Kohtuasi T-428/20: 8. juulil 2020 esitatud hagi – Deutsche Hypothekenbank versus SRB	58
2020/C 279/74	Kohtuasi T-429/20: 8. juulil 2020 esitatud hagi – Sedus Stoll versus EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)	60
2020/C 279/75	Kohtuasi T-430/20: 9. juulil 2020 esitatud hagi – KV versus komisjon	60
2020/C 279/76	Kohtuasi T-431/20: 9. juulil 2020 esitatud hagi – UniCredit Bank versus SRB	61
2020/C 279/77	Kohtuasi T-433/20: 6. juulil 2020 esitatud hagi – KY versus Euroopa Liidu Kohus	62
2020/C 279/78	Kohtuasi T-436/20: 10. juulil 2020 esitatud hagi – Sedus Stoll versus EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)	63
2020/C 279/79	Kohtuasi T-437/20: 13. juulil 2020 esitatud hagi – Ultrasun versus EUIPO (ULTRASUN)	63
2020/C 279/80	Kohtuasi T-450/20: 15. juulil 2020 esitatud hagi – Tempora versus parlament	64

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2020/C 279/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 271, 17.8.2020

Eelmised väljaanded

ELT C 262, 10.8.2020

ELT C 255, 3.8.2020

ELT C 247, 27.7.2020

ELT C 240, 20.7.2020

ELT C 230, 13.7.2020

ELT C 222, 6.7.2020

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (teine koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – Prantsuse Vabariik versus Euroopa Parlament**(Kohtuasi C-92/18) ⁽¹⁾*****(Tühistamishagi – Institutsiooniline õigus – Protokoll Euroopa Liidu institutsioonide ning teatud organite, asutuste ja talituste asukoha kohta – Euroopa Parlament – Mõiste „eelarveistungjärk“, mis toimub Strasbourgis (Prantsusmaa) – ELTL artikkel 314 – Eelarvepädevuse teostamine täiskogu täiendaval osaistungjärgul Brüsselis (Belgia))***

(2020/C 279/02)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Prantsuse Vabariik (esindajad: E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, J.-L. Carré, F. Alabrune, D. Colas ja B. Fodda, hiljem E. de Moustier, A.-L. Desjonquères, A. Daly, J.-L. Carré)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: R. Crowe, U. Rösslein ja S. Lucente)

Hageja toetuseks menetlusse astuja: Luksemburgi Suurhertsogiriik (esindajad: D. Holderer, C. Schiltz ja T. Uri, hiljem C. Schiltz ja T. Uri)

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Prantsuse Vabariigi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Parlamendi kohtukulud.
3. Jätta Luksemburgi Suurhertsogiriigi kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 44, 4.2.2019.

Euroopa Kohtu (teine koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – HF versus Euroopa Parlament**(Kohtuasi C-570/18 P) ⁽¹⁾*****(Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Euroopa Parlament – Lepinguline teenistuja – Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklid 12a ja 24 – Psühholoogiline ahistamine – Abitaotlus – Õigus olla ära kuulatud – Abitaotluse rahuldamata jätmine – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 41 – Kohtuliku kontrolli ulatus)***

(2020/C 279/03)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: HF (esindaja: *avocate* A. Tymen)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament (esindajad: E. Taneva ja T. Lazian)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 29. juuni 2018. aasta kohtuotsus HF vs. parlament (T-218/17, EU:T:2018:393).
2. Tühistada 3. juuni 2016. aasta otsus, millega Euroopa Parlamendi personali peadirektor kui selle institutsiooni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus jättis rahuldamata HFi taotluse Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikli 24 tähenduses abi saamiseks.
3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
4. Jätta Euroopa Parlamendi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja HFi kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetluses.

(¹) ELT C 455, 17.12.2018.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – VTB Bank PAO, varem VTB Bank OAO versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-729/18 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus – Piiravad meetmed, mis on võetud seoses Venemaa Föderatsiooni tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas – Hageja nime kandmine nende üksuste loetelusse, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid – Proportsionaalsuse põhimõte – Omandiõigus – Õigus tegeleda majandustegevusega)

(2020/C 279/04)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: VTB Bank PAO, varem VTB Bank OAO (esindajad: QC M. Lester, barrister M. J. Dawid, solicitor M. C. Claypoole ja abogado J. Ruiz Calzado)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M.-M. Joséphidès ja M. J.-P. Hix), Euroopa Komisjon (esindajad: J. Norris, A. Tizzano ja L. Havas, hiljem J. Norris ja L. Havas)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta VTB Bank PAO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt lisaks välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 93, 11.3.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – SC versus Eulex Kosovo**(Kohtuasi C-730/18 P) ⁽¹⁾****(Apellatsioonkaebus – Vahekohtuklausel – Euroopa Liidu rahvusvaheliste missioonide töötajad – Sisekonkurss – Töölepingu pikendamata jätmine – Lepingust eraldatav akt)**

(2020/C 279/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: SC (esindajad: Rechtsanwältin A. Kunst, avvocatessa L. Moro)

Teine menetlusosaline: Eulex Kosovo (esindaja: advocate E. Raoult)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 19. septembri 2018. aasta otsus SC vs. Eulex Kosovo (T-242/17, EU:T:2018:586).
2. Suunata asi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 112, 25.3.2019.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) versus Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon**(Kohtuasi C-731/18 P) ⁽¹⁾****(Apellatsioonkaebus – Piiravad meetmed, mis on võetud seoses Venemaa Föderatsiooni tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas – Hageja nime kandmine ja seejärel jätmine nende üksuste loetelusse, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid – Põhjendamiskohustus – Ilmne hindamisviga – Õigus tõhusale kohtulikule kaitsesele – Võimu kuritarvitamine – Omandiõigus – Võrdne kohtlemine)**

(2020/C 279/06)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (esindajad: advokaadid J. Viñals Camallonga ja J. Iriarte Ángel)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: F. Florindo Gijón ja P. Mahnič), Euroopa Komisjon (esindajad: S. Pardo Quintillán, A. Tizzano ja C. Zadra, hiljem S. Pardo Quintillán ja M. J. Roberti di Sarsina)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Jätta Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt lisaks välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 65, 18.2.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. juuni 2020. aasta otsus (Rayonen sad Haskovo ja Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlused – Itaalia, Bulgaaria) – QH versus Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), CV versus Iccrea Banca SpA (C-37/19)

(Liidetud kohtuasjad C-762/18 ja C-37/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Töötajate ohutuse ja tervise kaitse – Direktiiv 2003/88/EÜ – Artikkel 7 – Töötaja, kes on õigusvastaselt töölt vabastatud ja kohtuotsusega tööle ennistatud – Ilma jätmine õigusest tasustatud põhipuhkusele, mida ei kasutatud töölepingu ülesütlemise ja tööle ennistamise vahelisel ajavahemikul – Kasutamata jäänud põhipuhkuse eest rahalise hüvitise saamise õiguse puudumine samal ajavahemikul, juhul kui töösuhe hiljem lõpetatakse)

(2020/C 279/07)

Kohtumenetluse keeled: bulgaaria ja itaalia

Eelotsusetaotlused esitanud kohtud

Rayonen sad Haskovo, Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasjade pooled

Hagejad: QH (C-762/18), CV (C-37/19)

Kostjad: Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria (C-762/18), Iccrea Banca SpA (C-37/19)

Menetluses osales: Prokuratura na Republika Bulgaria (C-762/18)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi kohtupraktika, mille järgi ei ole töötajal, kelle tööleping on õigusvastaselt üles öeldud ja kes on seejärel tööle ennistatud, vastavalt riigisisesele õigusele pärast tema töölepingu ülesütlemise kohtuotsusega tühistamist, õigust tasustatud põhipuhkusele ajavahemiku eest töölepingu ülesütlemisest kuni tööle ennistamiseni põhjusel, et sellel ajavahemikul ei töötanud ta tegelikult oma tööandja heaks.
2. Direktiivi 2003/88 artikli 7 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi kohtupraktika, mis ei anna töötajale, kelle töösuhe on katkenud seetõttu, et tema tööleping on õigusvastaselt üles öeldud ja kes on seejärel tööle ennistatud, vastavalt riigisisesele õigusele pärast tema töölepingu ülesütlemise kohtuotsusega tühistamist, õigust rahalisele hüvitisele töölepingu õigusvastase ülesütlemise ja tööle ennistamise vahelisel ajavahemikul kasutamata jäänud tasustatud põhipuhkuse eest.

(¹) ELT C 54, 11.2.2019.
ELT C 182, 27.5.2019

Euroopa Kohtu (viies koda) 2. juuli 2020. aasta otsus (Curtea de Apel Timișoara eelotsusetaotlus – Rumeenia) – SC Terracult SRL versus Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(Kohtuasi C-835/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Arve parandamine – Ebaõigesti arvele märgitud maks – Alusetult tasutud maksu tagastamine – Käibemaksu pöördmaksustamise kord – Tehingud, mis on seotud maksustamisperioodiga, mille suhtes on juba läbi viidud maksukontroll – Neutraalne maksustamine – Tõhususe põhimõte – Proportsionaalsus)

(2020/C 279/08)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Timișoara

Põhikohtuasja pooled

Apellant: SC Terracult SRL

Vastustajad: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, ANAF Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 22. juuli 2013. aasta direktiiviga 2013/43/EL), sätteid ning neutraalse maksustamise, tõhususe ja proportsionaalsuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid või selline riigisisene halduspraktika, mis ei võimalda maksukohustuslasel, kes tegi tehinguid, mis osutusid hiljem käibemaksuga maksustatavaks pöördmaksustamise korra alusel, parandada nende tehingutega seotud arveid ning tugineda sellele varasema maksudeklaratsiooni parandamise teel või uue maksudeklaratsiooni esitamise teel, võttes arvesse selliselt tehtud parandust, eesmärgiga saada tagasi alusetult arvele märgitud ja selle maksukohustuslase tasutud käibemaks põhjendusel, et ajavahemiku kohta, mil nimetatud tehingud on tehtud, on juba läbi viidud maksukontroll, mille lõpus pädev maksuhaldur väljastas maksuteate, mis – kuna nimetatud maksukohustuslane seda ei vaidlustanud – on muutunud lõplikuks.

⁽¹⁾ ELT C 131, 8.4.2019.

Euroopa Kohtu (teine koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – Euroopa Liidu Satelliidikeskus versus KF, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-14/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu Satelliidikeskuse (Satcen) personal – Satceni lepinguline töötaja – Kaebus psühholoogilise ahistamise peale – Haldusjuurdlus – Abitaotlus – Töötaja töösuhte peatamine – Distiplinaarmenetlus – Töötaja ametist tagandamine – Satceni apellatsiooninõukogu – Satceni personalivaidluste menetlemise ainupädevuse omistamine – Tühistamishagi – ETL artikli 263 esimene ja viies lõik – Kahju hüvitamise hagi – ETL artikkel 268 – Liidu kohtu pädevus – Vastuvõetavus – Vaidlustatavad aktid – Kohtuvaidluse lepinguline laad – ETL artiklid 272 ja 274 – Tõhus kohtulik kaitse – ELL artikli 24 lõike 1 teise lõigu viimane lause – ETL artikli 275 esimene lõik – Võrdse kohtlemise põhimõte – Üldkohtul lasuv põhjendamiskohustus – Faktiliste asjaolude ja tõendite moonutamine – Kaitseõigused – Hea halduse põhimõte)

(2020/C 279/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Satelliidikeskus (esindaja: *avocate* A. Guillerme)

Teised menetlusosalised: KF (esindajad: *barrister* N. Macaulay ja *Rechtsanwältin* A. Kunst), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer ja A. Vitro)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Euroopa Liidu Satelliidikeskuse (Satcen) kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja KFi kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 164, 13.5.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 2. juuli 2020. aasta otsus (Bundesgerichtshofi eelotsusetaotlus – Saksamaa) – WM versus Stadt Frankfurt am Main

(Kohtuasi C-18/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala – Direktiiv 2008/115/EÜ – Ühised nõuded ja kord liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel – Kinnipidamistingimused – Artikli 16 lõige 1 – Kinnipidamine vanglas väljasaatmise eesmärgil – Kolmanda riigi kodanik, kes kujutab endast tõsist ohtu avalikule korrale või julgeolekule)

(2020/C 279/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Asjaomane isik ja kassatsioonkaebuse esitaja: WM

Menetluses osalev asutus: Stadt Frankfurt am Main

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel artikli 16 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisene õigusnorm, mis lubab ebaseaduslikult riigis viibivat kolmanda riigi kodanikku pidada väljasaatmise eesmärgil kinni vanglas tavalistest vangidest eraldatuna, põhjendusel et ta kujutab endast tõelist vahetut ja piisavalt tõsist ohtu, mis kahjustab mõnda ühiskonna põhihuvi või asjaomase liikmesriigi sise- või välisjulgeolekut.

(¹) ELT C 112, 25.3.2019.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 25. juuni 2020. aasta otsus (Raad voor Vergunningsbetwistingeni eelotsusetaotlus – Belgia) – A jt versus Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

(Kohtuasi C-24/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2001/42/EÜ – Keskkonnamõju hindamine – Luba tuulegeneraatorite paigaldamiseks ja käitamiseks – Artikli 2 punkt a – Mõiste „kavad ja programmid“ – Määruse ja ringkirjaga kindlaks määratud tingimused loa andmiseks – Artikli 3 lõike 2 punkt a – Riigisisese aktid, millega luuakse raamistik tulevase nõusoleku saamiseks projektidele – Keskkonnamõju hindamise puudumine – Riigisiseste aktide ja nende alusel antud lubade tagajärgede kehtima jätmise pärast seda, kui on tuvastatud, et need aktid ei vasta liidu õigusele – Tingimused)

(2020/C 279/11)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad voor Vergunningsbetwistingen

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: A, B, C, D, E

Vastustaja: Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen

menetluses osales: Organisatie voor Duurzame Energie Vlaanderen VZW

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta artikli 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et mõiste „kavad ja programmid“ hõlmab liikmesriigi föderaalset üksuse valitsuse määrust ja ringkirja, mis mõlemad sisaldavad sätteid tuulegeneraatorite paigaldamise ja käitamise kohta.

2. Direktiivi 2001/42 artikli 3 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et määrus ja ringkiri, mis mõlemad sisaldavad sätteid tuulegeneraatorite paigaldamise ja käitamise kohta, sealhulgas varjutuse, ohutuse ja müranormidega seotud meetmeid, on kavad ja programmid, mille keskkonnamõju tuleb selle sätte alusel hinnata.
3. Kui ilmneb, et direktiivi 2001/42 tähenduses keskkonnamõju hindamine oleks tulnud läbi viia enne, kui võeti vastu määrus ja ringkiri, mille alusel anti välja liikmesriigi kohtus vaidlustatud luba tuulegeneraatorite paigaldamiseks ja käitamiseks, mistõttu ei ole need aktid ja luba liidu õigusega kooskõlas, siis võib see kohus jätta nimetatud aktide ja loa tagajärjed kehtima üksnes juhul, kui riigisisene õigus seda tema menetluses oleva kohtuasja puhul lubab ja kui kõnealuse loa tühistamine võib mõjutada oluliselt kogu asjaomase liikmesriigi elektrivarustust, ning üksnes ajavahemikuks, mis on hädavajalik õigusvastasuse kõrvaldamiseks. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on vajaduse korral põhikohtuasjas selline hinnang anda.

(¹) ELT C 139, 15.4.2019.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – Gregor Schneider versus EUIPO

(Kohtuasi C-116/19 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Ajutised teenistujad – Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teenistuste sisemine ümberkorraldamine – Teenistusse ennistamine – Õiguslik alus – Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikkel 7 – Teenistuse huvid – Ülesannete oluline muutmine – Kvalifitseerimine – Üleviimine teise institutsiooni – Üleviimine sama institutsiooni raames – Võimu kuritarvitamine – Õigus olla ära kuulatud – Põhjendamiskohustus – Õigus õiglasele menetlusele – Tõhus kohtulik kaitse – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47)

(2020/C 279/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Gregor Schneider (esindaja: advokaat H. Tettenborn)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Lukošiiūtė, advokaat B. Wägenbaur)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Gregor Schneiderilt.

(¹) ELT C 213, 24.6.2019.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 25. juuni 2020. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus CX**(Kohtuasi C-131/19 P) ⁽¹⁾**

(Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Distsiplinaarmenetlus – Kaitseõigused – Õigus olla ära kuulatud – Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade IX lisa – Artikkel 4 – Selle ametniku võimalus, keda ei saa ära kuulata, esitada oma seisukohad kirjalikult või olla esindatud – Artikkel 22 – Ametniku ärakuulamine ametisse nimetava asutuse poolt enne distsiplinaarkaristuse määramist – Ametniku väidetav võimetus olla ära kuulatud, esitada oma seisukohad kirjalikult või olla esindatud – Meditsiiniliste tõendite hindamine – Euroopa Liidu Üldkohtu poolt vastamata jätmine esimeses kohtuastmes esitatud argumentidele)

(2020/C 279/13)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Berscheid, T. S. Bohr ja C. Ehrbar)

Teine menetlusosaline: CX (esindaja: advokaat É. Boigelot)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 13. detsembri 2018. aasta kohtuotsus CX vs. komisjon (T-743/16 RENV, ei avaldata, EU:T:2018:937).
2. Saata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 182, 27.5.2019.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 2. juuli 2020. aasta otsus (Korkein hallinto-oikeuse eelotsusetaotlus – Soome) – menetlus, mille algatamist taotles Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö**(Kohtuasi C-215/19) ⁽¹⁾**

(Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Teenuste osutamine – Artikli 135 lõike 1 punkt 1 – Käibemaksuvabastus – Kinnisasjade üürileandmine – Mõiste „kinnisasi“ – Väljaarvamine – Artikkel 47 – Maksustatavate tehingute koht – Kinnisasjaga seotud teenuste osutamine – Rakendusmäärus (EL) nr 282/2011 – Artiklid 13b ja 31a – Seadmekapid – Andmekeskuses majutamise teenused)

(2020/C 279/14)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Menetluses osales: A Oy

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi ja mida on muudetud nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiiviga 2008/8/EÜ, artikli 135 lõike 1 punkti l tuleb tõlgendada nii, et andmekeskuses majutamise teenused, mille raames nende teenuste osutaja annab oma klientidele serverite paigaldamiseks kasutada seadmekappe ning pakub neile kaupu ja kõrvalteenuseid, nagu elekter ja erinevad teenused, mille eesmärk on tagada serverite kasutamine optimaalsetel tingimustel, ei kujuta endast kinnisasja üürileandmist, mis on selle sätte kohaselt käibemaksust vabastatud, kuna – tingimusel, et eelotsusetaotluse esitanud kohus seda kontrollib – esiteks ei seisne asjaomase teenuseosutaja tegevus oma klientidele pinna või paiga passiivselt kasutada andmises, tagades neile õiguse kasutada seda nii, nagu nad oleksid selle omanikud, ja teiseks ei ole seadmekapid selle hoone lahutamatu osa, kuhu need on paigaldatud, ega ole ka sinna paigaldatud püsivalt.
2. Direktiivi 2006/112, mida on muudetud direktiiviga 2008/8, artiklit 47 ja nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse direktiivi 2006/112 rakendusmeetmed ja mida on muudetud nõukogu 7. oktoobri 2013. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1042/2013, artiklit 31a tuleb tõlgendada nii, et andmekeskuses majutamise teenused, mille raames nende teenuste osutaja annab oma klientidele serverite paigaldamiseks kasutada seadmekappe ning pakub neile kaupu ja kõrvalteenuseid, nagu elekter ja erinevad teenused, mille eesmärk on tagada serverite kasutamine optimaalsetel tingimustel, ei kujuta endast kinnisasjaga seotud teenuseid nende sätete tähenduses, kui klientidel ei ole ainuõigust kasutada seda osa hoonest, kuhu seadmekapid on paigaldatud; seda asjaolu peab eelotsusetaotluse esitanud kohus kontrollima.

(¹) ELT C 164, 13.5.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 2. juuli 2020. aasta otsus (Upper Tribunali (Tax and Chancery Chamber) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – Blackrock Investment Management (UK) Limited versus Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Kohtuasi C-231/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Maksuvabastused – Artikli 135 lõike 1 punkt g – Eriotstarbeliste investeerimisfondide haldamise tehingute maksuvabastused – Üks teenus, mida kasutatakse eriotstarbeliste investeerimisfondide ja muude fondide haldamiseks)

(2020/C 279/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Blackrock Investment Management (UK) Limited

Vastustajad: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 135 lõike 1 punkti g tuleb tõlgendada nii, et selline üks haldamisteenus, mida osutatakse kolmandast isikust teenuseosutajale kuuluva IT-platvormi kaudu fondivalitsejast äriühingule, kuhu kuuluvad ühtaegu nii eriotstarbelised investeerimisfondid kui muud fondid, ei kuulu selles sättes ette nähtud maksuvabastuse kohaldamisalasse.

(¹) ELT C 172, 20.5.2019.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 25. juuni 2020. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. versus Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Kohtuasi C-380/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 2013/11/EL – Vaidluste kohtuväline lahendamine – Artikli 13 lõiked 1 ja 2 – Kohustuslik teave – Teabe kättesaadavus)

(2020/C 279/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Vastustaja: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta direktiivi 2013/11/EL tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja direktiivi 2009/22/EÜ (tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise direktiiv), artikli 13 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et kaupleja, kes teeb müügi- või teenuse osutamise lepingute üldtingimused oma veebisaidil kättesaadavaks, kuid ei sõlmi tarbijaga selle veebisaidi kaudu lepinguid, peab esitama nendes üldtingimustes teabe vaidluste kohtuvälise lahendamise üksus(t)e kohta, millele see kaupleja on allutatud, kui ta kohustub või on kohustatud kasutama kõnealust üksust või kõnealuseid üksusi tarbijatega tekkivate vaidluste lahendamiseks. Sellega seoses ei piisa sellest, kui kõnealune kaupleja esitab teabe samal veebisaidil kättesaadavas muus dokumendis või muu alammenüü all, või kui ta esitab selle teabe tarbijale lepingu sõlmimisel, millele neid üldtingimusi kohaldatakse, eraldi dokumendina.

⁽¹⁾ ELT C 288, 26.8.2019.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 2. juuli 2020. aasta otsus (Verwaltungsgericht Wieni eelotsusetaotlus – Austria) – IE versus Magistrat der Stadt Wien

(Kohtuasi C-477/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse – Direktiiv 92/43/EMÜ – Artikli 12 lõige 1 – Loomaliikide range kaitse süsteem – IV lisa – Cricetus cricetus (harilik hamster) – Puhke- ja paljunemispaidad – Kahjustamine või hävitamine – Mahajäetud paigad)

(2020/C 279/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: IE

Vastustaja: Magistrat der Stadt Wien

Resolutsioon

Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artikli 12 lõike 1 punkti d tuleb tõlgendada nii, et selles sättes kasutatud mõiste „puhkepaigad“ hõlmab ka puhkepaiku, mida mõni selle direktiivi IV lisa punktis a loetletud kaitstavatest loomaliikidest, näiteks cricetus cricetus (harilik hamster), enam ei kasuta, kui on olemas piisavalt suur tõenäosus, et see liik tuleb puhkepaika tagasi – seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

(¹) ELT C 328, 30.9.2019.

**Euroopa Kohtu (kümnes koda) 2. juuli 2020. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf
eelotsusetaotlus – Saksamaa) – mk advokaten GbR versus MBK Rechtsanwälte GbR**

(Kohtuasi C-684/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Kaubamärgid – Direktiiv 2008/95/EÜ – Artikli 5 lõige 1 – Kaubamärgiga identse tähise kasutamine kaubandustegevuse käigus kaupade või teenuste puhul, mis on identsed nendega, mille jaoks kaubamärk on registreeritud – Mõiste „kasutamine“ ulatus – Reklaamkuulutus, mis on pandud veebisaidile üles kaubandustegevusega tegeleva isiku tellimusel ja mis seejärel on üle võetud muule veebisaidile)

(2020/C 279/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Määruskaebuse esitaja: mk advokaten GbR

Vastustaja: MBK Rechtsanwälte GbR

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et isik, kes tegeleb kaubandustegevusega ja on tellinud teataval veebisaidil teise isiku kaubamärki rikkuva reklaamkuulutuse kuvamise, ei kasuta selle kaubamärgiga identset tähist, kui teiste veebisaitide haldajad on võtnud selle reklaamkuulutuse üle, laadides selle omal initsiatiivil ja enda nimel üles muudele veebisaitidele.

(¹) ELT C 413, 9.12.2019.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 25. juuni 2020. aasta otsus (Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana eelotsusetaotlus – Hispaania) – menetlus, mis on algatatud järgmise isiku suhtes: VL

(Kohtuasi C-36/20 PPU) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Eelotsuse kiirmenetlus – Varjupaiga- ja sisserändepoliitika – Rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühised nõuded – Direktiiv 2013/32/EL – Artikkel 6 – Juurdepääs menetlusele – Rahvusvahelise kaitse taotluse esitamine asutusele, kellel on riigisisese õiguse kohane pädevus registreerida selliseid taotlusi – Taotluse esitamine muudele asutustele, kes tõenäoliselt võivad rahvusvahelise kaitse taotlusi saada, ent kellel puudub riigisisese õiguse kohane pädevus neid registreerida – Mõiste „muud asutused“ – Artikkel 26 – Kinnipidamine – Rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded – Direktiiv 2013/33/EL – Artikkel 8 – Taotleja kinnipidamine – Kinnipidamise alused – Otsus, mille alusel peeti taotleja kinni põhjusel, et humanitaarvastuvõtu keskuses ei olnud majutuskohti)

(2020/C 279/19)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana

Põhikohtuasja pool

VL

menetluses osales: Ministerio Fiscal

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta artikli 6 lõike 1 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et eeluurimiskohtunik, kellele on esitatud taotlus otsustada riigis ebaseaduslikult viibiva kolmanda riigi kodaniku kinnipidamine väljasaatmise eesmärgil, on üks selles sättes silmas peetud „muudest asutustest“, kes tõenäoliselt võivad rahvusvahelise kaitse taotlusi saada, ent kellel puudub riigisisese õiguse kohane pädevus neid registreerida.
2. Direktiivi 2013/32 artikli 6 lõike 1 teist ja kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et eeluurimiskohtunik peab selle sätte tähenduses „muu asutusena“ esiteks riigis ebaseaduslikult viibivat kolmanda riigi kodanikku teavitama rahvusvahelise kaitse taotluse esitamise korras ning teiseks juhul, kui see kodanik avaldab soovi taotlus esitada, edastama toimiku asutusele, kes on pädev taotluse registreerima, selleks et kodanikule tagataks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/33/EL, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded, artiklis 17 nimetatud materiaalsed vastuvõtutingimused ja tervishoid.
3. Direktiivi 2013/32 artiklit 26 ja direktiivi 2013/33 artiklit 8 tuleb tõlgendada nii, et ebaseaduslikult riigis viibivat kolmanda riigi kodanikku, kes on rahvusvahelise kaitse taotlemise soovi avaldanud direktiivi 2013/32 artikli 6 lõike 1 teise lõigu tähenduses „muule asutusele“, ei tohi kinni pidada muul alusel, kui direktiivi 2013/33 artikli 8 lõikes 3 ette nähtud alused.

⁽¹⁾ ELT C 137, 27.4.2020.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski gradski sad (Bulgaaria) 17. aprillil 2019 – Komisja za protivodeystvie na koruptsiata i otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo (KPKONPI) vs. ZV, AX, „Meditsinski tsentar po dermatologia i estetchna meditsina PRIMA DERM“ OOD

(Kohtuasi C-319/19)

(2020/C 279/20)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski gradski sad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Komisia za protivodeystvie na korupciata i otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo (KPKONPI)

Kostjad: ZV, AX, „Meditsinski tsentar po dermatologia i estetichna meditsina PRIMA DERM“ OOD

Eelotsuse küsimused

1. Kas ebaseaduslikul teel saadud vara konfiskeerimine on karistusõiguslik meede Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiivi 2014/42/EL kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise kohta Euroopa Liidus (!) tähenduses või tsiviilõiguslik meede, kui:
 - A) riigisese seaduse kohaselt toimub vara konfiskeerimine üldise preventsiiooni eesmärgil, seega eesmärgil hoida ära ebaseaduslikul teel vara saamise ja käsutamise võimalused, ilma et konfiskeerimiseks oleks nõutav kuriteo või muu õigusrikkumise toimepanek ja otsene või kaudne seos õigusrikkumise ja saadud vara vahel;
 - B) konfiskeerida võidakse mitte ainult konkreetne vara hulka kuuluv ese, vaid (I) uurimisele allutatud isiku kogu vara, (II) kolmandate isikute (füüsilised ja juriidilised isikud) varalised õigused, mis on uurimisele allutatud isikult omandatud tasu eest või tasuta, ning (III) uurimisele allutatud isikuga ja kolmandate isikutega lepingu sõlminud isikute varalised õigused;
 - C) konfiskeerimise ainuke tingimus on kehtiv ümberlukkamatu eeldus, et kogu vara, mille seaduslikku päritolu ei ole tuvastatud, on ebaseaduslikul teel saadud vara (ilma et eelnevalt oleks määratletud mõisteid „seaduslik/ebaseaduslik päritolu“);
 - D) kui uurimisele allutatud isik ei ole omandatud vara päritolu tõendanud, siis tehakse omandatud vara seaduslikkust puudutav otsus kõikide asjaomaste isikute (uurimisele allutatud isik, kolmandad isikud ja nendega varasemal ajal lepingu sõlminud isikud) suhtes tagasiulatavalt kümneks aastaks, kusjuures konkreetse varalise õiguse omandamise ajal selline seadusjärgne tõendamiskohustus puudus?
2. Kas direktiivi 2014/42/EL artiklis 8 vara omanikele ja kolmandatele isikutele tagatud õiguste miinimumstandardeid tuleb tõlgendada nii, et nendega on kooskõlas riigisisesed õigusnormid ja liikmesriigi kohtupraktika, mis näevad juhul, kui kriminaalmenetlus asjaomase isiku suhtes on kuriteo puudumise tõttu (kohtu loal) lõpetatud või isik on kuriteo puudumise tõttu õigeks mõistetud, ette konfiskeerimise, ilma et direktiivi artiklites 4, 5 ja 6 selleks ette nähtud tingimused oleksid täidetud?
3. Eelkõige: Kas direktiivi 2014/42/EL artiklit 8 tuleb tõlgendada nii, et viidatud sättes süüdi mõistetud isikule, kelle vara konfiskeeritakse, ette nähtud kaitseõiguste kasutamise tagatised on kohaldatavad ka sellises menetluses nagu käesolev, mis toimub paralleelselt kriminaalmenetlusega ja sellest sõltumatult?
4. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 48 lõikes 1 sätestatud süütuse presumpatsioon, harta artikli 48 lõikes 2 tagatud kaitseõigusi ja tõhususe põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nendega on kooskõlas sellised riigisisesed õigusnormid, nagu on kõne alla põhikohtuasjas, mis:
 - kehtestavad eelduse, et tuvastamata või tõendamata päritoluga vara on kriminaaltulu (ebaseaduslikul teel saadud vara konfiskeerimise seaduse (kehtetu) (Zakon za otnemane v polza na darzhavata na nezakonno pridobito imushtestvo [otm.], „ZOPDNPI“) artikli 1 lõige 2);
 - kehtestavad põhjendatud kahtluse eelduse, et vara on saadud ebaseaduslikul teel (ZOPDNPI, kehtetu, artikli 21 lõige 2);
 - pööravad tõendamiskoormise vara päritolu ja vara omandamiseks kasutatud vahendite osas ümber mitte üksnes uurimisele allutatud isiku, vaid ka kolmandate isikute jaoks, kes ei pea tõendama mitte enda vara päritolu, vaid oma õiguseellase vara päritolu, ja seda isegi juhul, kui vara on omandatud tasuta;
 - näevad ebaseaduslikul teel saadud vara ainukese ja määrava tähtsusega tõendina ette „ebakõla vara ja sissetulekute vahel“;
 - pööravad tõendamiskoormise ümber kõikide asjassepuutuvate isikute jaoks ja mitte üksnes süüdi mõistetud isiku jaoks, ning seda ka enne isiku süüdimõistmist või olenemata isiku süüdimõistmisest;

- lubavad õigusliku ja majandusliku uurimise ja analüüsi tegemisel kasutada meetodit, mille tulemusel tekib asjaomase vara ebaseadusliku olemuse kahtlus ning tehakse kindlaks vara väärtus, kusjuures asjaomane kahtlus on asja menetlevale kohtule siduv, ilma et kohus saaks teostada selle meetodi sisu ja kohaldamise üle täielikku kohtulikku kontrolli?
5. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. aprilli 2014. aasta direktiivi 2014/42/EL kuriteovahendite ja kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise kohta Euroopa Liidus artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on kooskõlas, et riigisisene seadus asendab (menetluses kogutud ja kohtu hinnatud asjaoludel rajaneva) põhjendatud kahtluse, et vara on saadud kuriteo tulemusel, kahtlusega (eeldusega), et vara juurdekasv on ebaseaduslikku päritolu, tuginedes üksnes tuvastatud asjaolule, et vara juurdekasv ületab riigisiseses seaduses nimetatud summa (näiteks 75 000 eurot kümne aastaga)?
6. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 17 sätestatud õigust omandile kui liidu õiguse üldpõhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega on kooskõlas sellised riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all käesolevas asjas, mis:
- sätestavad ümberlukkamatu eelduse ebaseaduslikul teel saadud vara koostise ja suuruse kohta (ZOPDNPI, kehtetu, artikli 63 lõige 2);
- sätestavad ümberlukkamatu eelduse omandamise ja käsutamise tehingute tühisuse kohta (ZOPDNPI, kehtetu, artikkel 65) või
- piiravad selliste kolmandate isikute õigusi, kellel on iseseisvad õigused konfiskeeritavale varale või kes panevad selliseid õigusi maksma, ZOPDNPI (kehtetu) artikli 76 lõikes 1 ette nähtud menetlusega, mis reguleerib nende teavitamist kohtuasjast?
7. Kas direktiivi 2014/42/EL artikli 6 lõikel 2 ja artikli 8 lõigetel 1–10 on vahetu õigusmõju osas, milles need näevad ette tagatised ja kaitsemeetmed isikutele, keda puudutab konfiskeerimine, või heausksetele kolmandatele isikutele?

(¹) ELT 2014, L 127, lk 39.

**Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël 29. oktoobril 2019 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (esimene koda) 5. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-337/19: Paix et justice
pour les juifs séfarades en Israël versus komisjon ja Euroopa Nõukogu**

(Kohtuasi C-798/19 P)

(2020/C 279/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Paix et justice pour les juifs séfarades en Israël (esindaja: advokaat R. Paternel)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Euroopa Nõukogu

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 27. mai 2020. aasta määrusega lükati apellatsioonkaebus ilmse vastuvõetamatus tõttu tagasi.

**Roxtec AB 3. detsembril 2019. aastal esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda)
24. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-261/18: Roxtec versus EUIPO — Wallmax**

(Kohtuasi C-893/19 P)

(2020/C 279/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Roxtec AB (esindajad: advokaadid T. Lampel, K. Wagner ja J. Olsson)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Wallmax Srl

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 12. märtsi 2020. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul București (Rumeenia) 12. veebruaril 2020 – Wilo Salmson France SAS versus Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Kohtuasi C-80/20)

(2020/C 279/23)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul București

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Wilo Salmson France SAS

Vastustajad: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Eelotsuse küsimused

1. Mis puudutab **direktiivi 2006/112/EÜ** ⁽¹⁾ artikli 167 tõlgendamist **koostoimes artikliga 178**, siis kas käibemaksusüsteemi toimimise seisukohast saab eristada hetke, mil mahaarvamisõigus tekib, ja hetke, mil seda õigust kasutatakse?

Selles osas on vaja selgitada, kas käibemaksu mahaarvamisõigust võib kasutada ostetud kauba kohta väljastatud (kehtiva) maksuarve puudumisel.

2. Mis puudutab **samade sätete tõlgendamist koostoimes direktiivi 2008/9/EÜ** ⁽²⁾ artikli 14 lõike 1 punkti a esimese lausega, siis milline on menetluslik lähtepunkt, hindamaks käibemaksu tagastamise õiguse kasutamise õiguspärasust?

Selles osas on vaja selgitada, kas käibemaksu tagastamisaotluse võib esitada käibemaksu osas, mis muutus sissenõutavaks enne „tagastamisperioodi“, kuid mille kohta esitati arve tagastamisperioodi jooksul.

3. Mis puudutab **direktiivi 2008/9/EÜ artikli 14 lõike 1 punkti a esimese lause samade sätete tõlgendamist koostoimes direktiivi 2006/112/EÜ artiklitega 167 ja 178**, siis milline toime on enne „tagastamisperioodi“ ostetud kauba arvete tühistamisel ja uute arvete esitamisel neid oste puudutava käibemaksu tagastamise õiguse kasutamisele?

Selles osas on vaja selgitada, kas juhul, kui tarnija tühistab esialgsed arved, mis esitati kauba ostmise kohta, ning väljastab seejärel uued arved, tuleb kauba saajal kasutada oma õigust saada ostudelt käibemaks tagasi, viidates uute arvete kuupäevale. Selles olukorras puudub kauba saajal kontroll esialgsete arvete tühistamise ja uute arvete esitamise üle, sest see kuulub täielikult tarnija kaalutusõiguse valdkonda.

4. Kas riigisisese õigusega võidakse kooskõlas direktiiviga [2008/9/EÜ] tagatud käibemaksu tagastamine teha sõltuvaks sissenõutavuse tingimuse täitmisest, olukorras, kus õige arve väljastati taotluse esitamise perioodil?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 12. veebruari 2018. aasta direktiiv 2008/9/EÜ, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad käibemaksu tagastamiseks vastavalt direktiivile 2006/112/EÜ maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, vaid teises liikmesriigis (ELT 2008, L 44, lk 3).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul București (Rumeenia) 12. veebruaril 2020 – SC Mitliv Exim SRL versus Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Kohtuasi C-81/20)

(2020/C 279/24)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul București

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: SC Mitliv Exim SRL

Vastustajad: Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi ⁽¹⁾, artikliga 2 ja artikliga 273, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 50 ja ELTL artikliga 325 on sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas vastuolus riigisisese õigusnormid, nagu on arutusel põhikohtuasjas, mis lubavad juriidilisest isikust maksumaksja suhtes kehtestada või kohaldada karistusmeetmeid nii haldus- kui ka kriminaalmenetluses, mis toimivad tema suhtes samaaegselt, samade sisuliste maksudest kõrvalehoidmise tegude eest, olukorras, kus haldusmenetluses kohaldatud karistuse võib kvalifitseerida ka kriminaalõiguslikku laadi karistuseks vastavalt Euroopa Kohtu praktikas kindlaks tehtud kriteeriumidele, ning mis ulatuses on need samaaegsed olukorrad tervikuna oma olemuselt kõnealuse maksumaksja suhtes ülemäärased?
2. Kas esimese küsimuse vastust arvestades peab Euroopa Liidu õigust tõlgendama nii, et sellega on vastuolus selline riigisisene õigusnorm nagu põhikohtuasjas, mis võimaldab riigil maksuameti kaudu haldusmenetluse raames mitte arvesse võtta summat, mis tasuti samade sisuliste maksudest kõrvalehoidmise tegude eest kuriteoga tekitatud kahju hüvitisena ja mis moodustab samal ajal ka maksualast kahju katva summa, nii, et seda summat ei saa teatava ajavahemiku jooksul kasutada, kuid võimaldab tal seejärel maksumaksjale kehtestada ka haldusmenetluse raames maksualased lisakohustused juba tasutud võla eest?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Alba Iulia (Rumeenia) 24. veebruaril 2020 – Siebenburgisches Nugat SRL ja Hans Draser Internationales Marketing versus Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov ja Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

(Kohtuasi C-99/20)

(2020/C 279/25)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Alba Iulia

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Siebenburgisches Nugat SRL ja Hans Draser Internationales Marketing

Vastustajad: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov ja Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Vămilor – Direcția Regională Vamală Brașov – Biroul Vamal de Interior Sibiu

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu määruse nr 2658/87⁽¹⁾ I lisas sisalduvat kombineeritud nomenklatuuri tuleb tõlgendada nii, et kaup üldnimetusega „kardinapuude komplektide osad ehk lõppviimistlusega torud (värvitud, nikeldatud, kroomitud)“, mis on käesoleva vaidluse esemeks, kuulub selle nomenklatuuri alamrubriiki 8302 41 90 või nii, et see kuulub selle nomenklatuuri alamrubriiki 7306 30 77?

⁽¹⁾ Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT 1987, L 256, lk 1, ELT eriväljaanne 02/02, lk 382).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Timișoara (Rumeenia) 28. veebruaril 2020 – SC Avio Lucos SRL versus Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj ja Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Kohtuasi C-116/20)

(2020/C 279/26)

Kohtumenetluse keel: rumeeania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Timișoara

Põhikohtuasja pooled

Apellant: SC Avio Lucos SRL

Vastustajad: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj ja Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Eelotsuse küsimused

1. Kas 2014. aasta põllumajandushooaja rahalise toetuse suhtes kohaldatavate [liidu] õigusnormidega – eelkõige määrusega (EÜ) nr 73/2009⁽¹⁾ ja määrusega nr 1122/2009⁽²⁾ – on vastuolus see, kui riigisiseste õigusnormidega kehtestatakse kohustus tõendada maatüki kasutamise õigust selleks, et saada pindalatoetust?
2. Kas juhul, kui esimeses küsimuses kirjeldatud riigisisised õigusnormid ei ole eespool viidatud [liidu] õigusnormidega vastuolus, on [liidu] õigusega (sh proportsionaalsuse põhimõttega) – konkreetsel juhul, mil toetuse saaja tõendab põllumajandusmaa kasutamise õigust nii, et esitab karjamaa kontsessioonilepingu (lepingu, mille kohaselt on taotleja saanud tasu eest õiguse kasutada karjamaad omal riisikol ja huvides), – vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille järgi on niisuguse kontsessioonilepingu sõlmimine õiguspärane tingimusel, et tulevane kontsessioonisaaja on eranditult loomakasvataja või loomade omanik?
3. Kas määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 2 määratletud mõiste „põllumajanduslik tegevus“ alla kuulub sellise pindalatoetuse saaja tegevus, kes – sõlmides karjamaa kontsessioonilepingu, et saada selle maa kasutamise õigus ja õigus toetusele 2014. aasta põllumajandushooajal, – sõlmib seejärel loomakasvatajatega koostöölepingu, millega ta annab loa kasutada kontsessioonilepingu esemeks olevat maatükki loomade karjatamiseks tasuta, jättes maa kasutamise õiguse endale, kuid kohustades mitte takistama karjatamistegevust ja karjamaa puhastama?

4. Kas [liidu] õigusega on vastuolus see, kui niisugust riigisest õigusnormi nagu tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikli 431 lõige 2, mis käsitleb jõustunud kohtuotsuse seadusjõudu, tõlgendatakse nii, et jõustunud kohtuotsus, millega (vaidluses, milles nõuti mitmeaastaste karistuste kohaldamise otsuse tühistamist) tuvastati, et toetusetootlus ei ole abikõlblik, sest ei ole järgitud riigisest õigust, millega on kehtestatud nõue, et selle maatüki kasutamise õigus, milleks 2014. aasta põllumajandushooajal pindalatoetust taotletakse, oleks õiguspärane, takistab analüüsida, kas niisugune riigisest nõue on kooskõlas 2014. aasta põllumajandushooaja suhtes kohaldatavate [liidu] õigusnormidega, uues vaidluses, milles arutatakse samal 2014. aasta põllumajandushooajal taotlejale alusetult makstud summade tagasinõudmise otsuse õiguspärasust, kusjuures see otsus põhineb samal faktilisel olukorral ja samadel riigisestel õigusnormidel, mida analüüsiti varasemas jõustunud kohtuotsuses?

(¹) Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT 2009, L 30, lk 16).

(²) Komisjoni 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1122/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT 2009, L 316, lk 65).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 24. märtsil 2020 – DS versus Porsche Inter Auto GmbH & Co. KG und Volkswagen AG

(Kohtuasi C-145/20)

(2020/C 279/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberser Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: DS

Kostja: Porsche Inter Auto GmbH & Co. KG und Volkswagen AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta direktiivi 1999/44/EÜ tarbekaupade müügi ja nendega seotud garantiide teatavate aspektide kohta (¹) artikli 2 lõike 2 punkti d tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust (²), kohaldamisalasse kuuluval sõidukil on sama liiki kauba tavapärased omadused, mida tarbija võib põhjendatult eeldada, kui sõidukile on paigaldatud keelatud katkestusseade määruse nr 715/2007 artikli 3 punkti 10 ja artikli 5 lõike 2 tähenduses, aga sõidukitüübile antud EÜ tüübikinnitus on endiselt kehtiv, millest tulenevalt saab sõidukit kasutada liikluses?
2. Kas määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 5 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selle sätte järgi võib olla lubatud kasutada nimetatud määruse artikli 3 punktis 10 määratletud katkestusseadet, mis on konstrueeritud nii, et sõiduki tegeliku kasutamise korral sõidurežiimil toimub heitgaasitagastus täies ulatuses (v.a laboritingimustel rakenduv katserežiim) ainult siis, kui välistemperatuur on vahemikus 15 °C kuni 33 °C, või on viidatud sättes ette nähtud erandi kohaldamine välistatud ette juba seetõttu, et heitgaasitagastus toimib tõhusalt piiratud tingimustel, mis esinevad Euroopa Liidus piirkonniti ainult poole aasta vältel?
3. Kas direktiivi 1999/44/EÜ artikli 3 lõiget 6 tuleb tõlgendada nii, et lepingule mittevastavust, mis seisneb sõidukile määruse (EÜ) nr 715/2007 artikli 3 punkti 10 kohaselt koostoimes artikli 5 lõikega 2 keelatud katkestusseade paigaldamises, tuleb käsitada eelviidatud sätte tähenduses väiksena, kui ostja oleks sõiduki omandanud ka katkestusseadme olemasolust ja selle toimest teadlik olles?

(¹) EÜT 1999, L 171, lk 12; ELT eriväljaanne 15/04, lk 223.

(²) ELT 2007, L 171, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Köln (Saksamaa) 16. märtsil 2020 – AC versus Deutsche Lufthansa AG

(Kohtuasi C-148/20)

(2020/C 279/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Hageja: AC

Kostja: Deutsche Lufthansa AG

Eelotsuse küsimused

Kas 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/681 ⁽¹⁾ on seoses järgmiste punktidega kooskõlas põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklitega 7 ja 8:

- 1) Kas broneeringuinfo (PNR andmed), mis tuleb vastavalt direktiivile edastada, on harta artikleid 7 ja 8 arvestades piisavalt täpne?
- 2) Kas direktiiv teeb selle kohaldamisala silmas pidades ja harta artikleid 7 ja 8 arvestades broneeringuinfo kogumisel ja edastamisel piisavalt objektiivselt vahet lendude liigi ja teatavas riigis valitseva ohuolukorra põhjal ning andmebaaside ja valimitega võrdlemise põhjal?
- 3) Kas olukord, kus kogu broneeringuinfot säilitatakse vahet tegemata sama kaua, on kooskõlas harta artiklitega 7 ja 8?
- 4) Kas direktiiv tagab harta artikleid 7 ja 8 arvestades lennureisijatele piisava menetlusõigusliku kaitse säilitatud broneeringuinfo kasutamise korral?
- 5) Kas direktiiv tagab harta artikleid 7 ja 8 arvestades Euroopa põhiõiguste piisaval tasemel kaitse olukorras, kus kolmandad riigid edastavad broneeringuinfot kolmandate riikide asutustele?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/681, mis käsitleb broneeringuinfo kasutamist terroriaktide ja raskete kuritegude ennetamiseks, avastamiseks, uurimiseks ja nende eest vastutusele võtmiseks (ELT 2016, L 119, lk 132).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Köln (Saksamaa) 16. märtsil 2020 – DF versus Deutsche Lufthansa AG

(Kohtuasi C-149/20)

(2020/C 279/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Hageja: DF

Kostja: Deutsche Lufthansa AG

Eelotsuse küsimused

Kas direktiiv (EL) 2016/681 ⁽¹⁾ on seoses järgmiste punktidega kooskõlas põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklitega 7 ja 8:

- 1) Kas broneeringuinfo (PNR andmed), mis tuleb vastavalt direktiivile edastada, on harta artikleid 7 ja 8 arvestades piisavalt täpne?
- 2) Kas direktiiv teeb selle kohaldamisala silmas pidades ja harta artikleid 7 ja 8 arvestades broneeringuinfo kogumisel ja edastamisel piisavalt objektiivselt vahet lendude liigi ja teatavas riigis valitseva ohuolukorra põhjal ning andmebaaside ja valimitega võrdlemise põhjal?
- 3) Kas olukord, kus kogu broneeringuinfot säilitatakse vahet tegemata sama kaua, on kooskõlas harta artiklitega 7 ja 8?
- 4) Kas direktiiv tagab harta artikleid 7 ja 8 arvestades lennureisijatele piisava menetlusõigusliku kaitse säilitatud broneeringuinfo kasutamise korral?
- 5) Kas direktiiv tagab harta artikleid 7 ja 8 arvestades Euroopa põhiõiguste piisaval tasemel kaitse olukorras, kus kolmandad riigid edastavad broneeringuinfot kolmandate riikide asutustele?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/681, mis käsitleb broneeringuinfo kasutamist terroriaktide ja raskete kuritegude ennetamiseks, avastamiseks, uurimiseks ja nende eest vastutusele võtmiseks (ELT 2016, L 119, lk 132).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Köln (Saksamaa) 17. märtsil 2020 – BD versus Deutsche Lufthansa AG

(Kohtuasi C-150/20)

(2020/C 279/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Hageja: BD

Kostja: Deutsche Lufthansa AG

Eelotsuse küsimused

Kas direktiiv (EL) 2016/681 ⁽¹⁾ on seoses järgmiste punktidega kooskõlas põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklitega 7 ja 8:

- 1) Kas broneeringuinfo (PNR andmed), mis tuleb vastavalt direktiivile edastada, on harta artikleid 7 ja 8 arvestades piisavalt täpne?
- 2) Kas direktiiv teeb selle kohaldamisala silmas pidades ja harta artikleid 7 ja 8 arvestades broneeringuinfo kogumisel ja edastamisel piisavalt objektiivselt vahet lendude liigi ja teatavas riigis valitseva ohuolukorra põhjal ning andmebaaside ja valimitega võrdlemise põhjal?
- 3) Kas olukord, kus kogu broneeringuinfot säilitatakse vahet tegemata sama kaua, on kooskõlas harta artiklitega 7 ja 8?
- 4) Kas direktiiv tagab harta artikleid 7 ja 8 arvestades lennureisijatele piisava menetlusõigusliku kaitse säilitatud broneeringuinfo kasutamise korral?

- 5) Kas direktiiv tagab harta artikleid 7 ja 8 arvestades Euroopa põhiõiguste piisaval tasemel kaitse olukorras, kus kolmandad riigid edastavad broneeringuinfot kolmandate riikide asutustele?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/681, mis käsitleb broneeringuinfo kasutamist terroriaktide ja raskete kuritegude ennetamiseks, avastamiseks, uurimiseks ja nende eest vastutusele võtmiseks (ELT 2016, L 119, lk 132).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Mureş (Rumeenia) 30. märtsil 2020 – DG, EH versus SC Gruber Logistics SRL

(Kohtuasi C-152/20)

(2020/C 279/31)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul Mureş

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: DG, EH

Kostja: SC Gruber Logistics SRL

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 (¹) artiklit 8 tuleb tõlgendada nii, et kohaldatava õiguse valik individuaalses töölepingus välistab selle riigi õiguse kohaldamise, kus töötaja alaliselt töötas, või nii, et kohaldatava õiguse valiku olemasolu välistab selle määruse artikli 8 lõike 1 teise lause kohaldamise?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 artiklit 8 tuleb tõlgendada nii, et miinimumtöötasu, mida kohaldatakse riigis, kus töötaja alaliselt töötas, kujutab endast õigust, mis kuulub „[sätete hulka], millest ei saa kokkuleppel kõrvale kalduda selle õiguse alusel, mis valiku puudumisel oleks olnud kohaldatav“, selle määruse artikli 8 lõike 1 teise lause tähenduses?
3. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, et Rumeenia tööseadustiku sätete äranäitamine individuaalses töölepingus on samaväärne Rumeenia õiguse valimisega, sest Rumeenias on teada, et eksisteerib seadusjärgne *kohustus* lisada niisugune valikutingimus individuaalsesse töölepingusse. Teiste sõnadega kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 artiklit 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisised õigusnormid ja riigisisene praktika, mille kohaselt peab individuaalsetes töölepingutes *kindlasti* olema tingimus, et kohaldataks õiguseks valitakse Rumeenia õigus?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I“) (ELT 2008, L 177, lk 6).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Düsseldorf (Saksamaa) 3. aprillil 2020 – FI versus Eurowings GmbH

(Kohtuasi C-157/20)

(2020/C 279/32)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja apellatsioonkaebuse esitaja: FI

Kostja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Eurowings GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas tegutseva lennuettevõtja enda töötajate (käesoleval juhul lennusaatjate) streik, mille on korraldanud ametiühing, on „erakorraline asjaolu“ määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 7. aprillil 2020 – „Grossmania“ Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft. versus Vas Megyei Kormányhivatal

(Kohtuasi C-177/20)

(2020/C 279/33)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Győri Törvényszék (endine Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „Grossmania“ Mezőgazdasági Termelő és Szolgáltató Kft.

Vastustaja: Vas Megyei Kormányhivatal

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 267 tuleb tõlgendada nii, et kui Euroopa Liidu Kohus on eelotsusemenetluses teinud otsuses tuvastanud, et liikmesriigi õigusnorm on liidu õigusega vastuolus, ei või seda liikmesriigi õigusnormi kohaldada ka hilisemates liikmesriigi haldus- või kohtumenetlustes, sõltumata asjaolust, et hilisema menetluse asjaolud ei ole varasema eelotsusemenetluse asjaoludega täielikult identsed?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 7. aprillil 2020 – Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. versus Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Kohtuasi C-178/20)

(2020/C 279/34)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék (endine Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Pharma Expressz Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.

Vastustaja: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2001/83⁽¹⁾ artiklitest 70–73 tuleneb, et ravimit, mida võib ühes liikmesriigis väljastada ilma arstireseptita, tuleb ka teises liikmesriigis käsitada ravimina, mida võib väljastada ilma arstireseptita, isegi kui selles teises liikmesriigis ei ole kõnealusel ravimil müügiluba ja ravimit ei ole liigitatud?
2. Kas ELTL artiklis 36 osutatud rahvatervise ja inimeste elu kaitse huvides on põhjendatud selline koguseline piirang, mille tõttu sõltub võimalus tellida ja väljastada patsiendile ravimit, millel ei ole liikmesriigis müügiluba, kuid millel on see luba mõnes teises [EMP liikmesriigis], arstiresepti ja ravimiasutuse deklaratsiooni olemasolust, isegi kui see ravim on teises liikmesriigis registreeritud ravimina, mis ei ole retseptiravim?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT 2001, L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 5. mail 2020 – Laudamotion GmbH versus Verein für Konsumenteninformation

(Kohtuasi C-189/20)

(2020/C 279/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Laudamotion GmbH

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Verein für Konsumenteninformation

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EL) nr 1215/2012⁽¹⁾ sätteid, eelkõige artiklit 25, artikli 17 lõiget 3 ja artiklit 19 tuleb vajaduse korral ka artiklit 67 silmas pidades tõlgendada nii, et nendega on vastuolus rahvusvahelise kohtualluvuse kokkulepetes sisalduvate tingimuste ebaõiglase olemuse kontrollimine vastavalt direktiivile 93/13/EMÜ⁽²⁾ või selle ülevõtmiseks vastu võetud riigisisestele õigusnormidele?
2. Kas määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 25 lõike 1 esimese lause lõpuosa („välja arvatud juhul, kui kõnealune kokkulepe on sisulise kehtivuse poolest asjaomase liikmesriigi õiguse kohaselt tühine“) tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab – ka ühtlustatud õigusvaldkonnast kaugemale ulatuvat – sisulist kontrolli vastavalt selle liikmesriigi õigusele, mille kohtualluvuses on kokku lepitud?
3. Kui vastus esimesele ja teisele küsimusele on eitav:

Kas direktiivi 93/13/EMÜ alusel teostatava ebaõigluse kontrolli puhul kohaldatavad riigisisest õigusnormid, mis võeti vastu sama direktiivi ülevõtmiseks, tuleb kindlaks määrata selle liikmesriigi, mille kohtualluvuses kokku lepiti, õiguse või selle liikmesriigi, mille kohtusse pöörduti, *lex causae* järgi?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/12, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 5. mail 2020 – DocMorris NV versus Apothekerkammer Nordrhein

(Kohtuasi C-190/20)

(2020/C 279/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: DocMorris NV

Kostja: Apothekerkammer Nordrhein

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2001/83/EÜ⁽¹⁾ VIII jaotise sätetega, eelkõige artikli 87 lõikega 3 on kooskõlas riigisisesele õigusnormile (käesolevas asjas ravimite, meditsiinivahendite ja ravivormide reklaami reguleeriva seaduse (Gesetz über die Werbung auf dem Gebiete des Heilwesens (Heilmittelwerbeengesetz, edaspidi „HWG“) § 7 lõike 1 esimene lause) antud tõlgendus, mille kohaselt on teises liikmesriigis asuval postimüügiapteegil keelatud värvata kliente, reklaamides neile osalemist võiduvõimalusega loosimises, kui loosimises osalemiseks tuleb lunastada inimtervishoius kasutatava retseptiravimi retsept, väljareklaamitud auhind ei ole mitte ravim, vaid muu ese (käesoleval juhul elektriline jalgratas hinnaga 2500 eurot ja elektrilised hambaharjad) ning ei esine ohtu, et soodustatakse ravimite ebamõistlikku ja ülemäära kasutamist?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT 2001, L 311, lk 67, ELT eriväljaanne 13/27, lk 69).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 7. mail 2020 – KAHL GmbH & Co. KG versus Hauptzollamt Hannover

(Kohtuasi C-197/20)

(2020/C 279/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: KAHL GmbH & Co. KG

Vastustaja: Hauptzollamt Hannover

Eelotsuse küsimused

1. Kas kombineeritud nomenklatuuri⁽¹⁾ alamrubriiki 1521 9099 puudutav selgitav märkus⁽²⁾ on kohaldatav, kuivõrd selles on kasutatud sõna „sulatatud“?
2. Juhul kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele on eitav: Kas mõistet „toor-“ kombineeritud nomenklatuuri alamrubriigi 1521 9091 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et meevaha, mis on ekspordiriigis sulatatud ja millest on sulatamise raames võõrkehad mehaaniliselt eemaldatud, kusjuures meevahasse jääb veel võõrkehi, tuleb klassifitseerida sellesse alamrubriiki?

⁽¹⁾ Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT 1987, L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382), muudetud komisjoni 9. oktoobri 2019. aasta rakendusmäärusega (EL) 2019/1776, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa (ELT 2019, L 280, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Liidu kombineeritud nomenklatuuri selgitavad märkused (ELT 2019, C 119, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 30. märtsil 2020 – Rad Service Srl
Unipersonale jt versus Del Debbio SpA jt**

(Kohtuasi C-210/20)

(2020/C 279/38)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Rad Service Srl Unipersonale, Cosmo Ambiente Srl, Cosmo Scavi Srl

Vastustajad: Del Debbio SpA, Gruppo Sei Srl, Ciclat Val di Cecina Soc. Coop., Daf Costruzioni Stradali Srl kui koos GARC SpA ja Edil Moter Srl-iga moodustatud ettevõtjate ajutise ühenduse volitatud ettevõtja

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24⁽¹⁾ artikliga 63, mis puudutab teiste üksuste vahendite toetumist, koostoimes Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artiklites 49 ja 56 sätestatud asutamisevabaduse põhimõtte ja teenuste osutamise vabaduse põhimõttega, on vastuolus see, kui kohaldatakse Itaalia õigusnorme teiste ettevõtjate vahendite tuginemise ning hankemenetlustest kõrvaldamise kohta, mis sisalduvad 18. aprillil 2016. aasta seadusandliku dekreediga nr 50 kehtestatud hankeseadustiku (codice dei contratti pubblici) artikli 89 lõike 1 neljandas lauses ning mille kohaselt tuleb siis, kui abistav ettevõtja on esitanud valeandmeid kriminaalkorras süüdimõistvate ja jõustunud kohtuotsuste kohta, millest võib potentsiaalselt ilmned, et on toime pandud raske ametialane üleastumine, peab hankija hankemenetluses osaleva pakkuja igal juhul menetlusest kõrvaldama, nõudmata talt või võimaldamata tal algse abistava ettevõtja asemel uue sobiva abistava ettevõtja nimetamist, mitte nagu muudel juhtudel, mil isikud, kelle vahendite ettevõtja kavatses tugineda, ei vasta asjakohasele kvalifitseerimistingimusele või esineb nende kohustusliku kõrvaldamise aluseid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksamaa) 19. mail 2020 – JV
versus Bundesrepublik Deutschland**

(Kohtuasi C-215/20)

(2020/C 279/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: JV

Vastustaja: Bundesrepublik Deutschland

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiiv (EL) 2016/681⁽¹⁾, mille kohaselt edastavad lennuettevõtjad eranditult kõikide reisijate kohta üksikasjalikku broneeringuinfot liikmesriikide asutatud broneeringuinfo üksustele, kes kasutavad kõnealust infot kindlaksmääratud kriteeriumide alusel automaatseks võrdlemiseks andmebaasides sisalduvate andmetega, ilma et neil oleks selleks alust, ning seejärel säilitavad asjaomaseid andmeid viis aastat[,] on direktiiviga (EL) 2016/681 taotletud eesmärki ning täpsuse ja proportsionaalsuse nõudeid arvestades kooskõlas põhiõiguste hartaga, eelkõige harta artiklitega 7, 8 ja 52?

2. Eelkõige:

- a) Kas direktiivi (EL) 2016/681 artikli 3 punkt 9 koosmõjus direktiivi (EL) 2016/681 II lisaga on osas, milles selles on sätestatud, et direktiivis 2016/681 kasutatud mõiste „raske kuritegu“ tähendab direktiivi (EL) 2016/681 II lisas loetletud süütegu, mis on liikmesriigi õiguse kohaselt karistatav vabadusekaotuse või vabadust piirava julgeolekumeetmega, mille maksimaalne pikkus on vähemalt kolm aastat, piisava täpsuse aspekti ning proportsionaalsuse nõuet arvestades kooskõlas põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8?
- b) Kas edastatav broneeringuinfo on osas, mis puudutab kohustust edastada nimed (direktiivi (EL) 2016/681 artikli 8 lõike 1 esimene lause koosmõjus I lisa punktiga 4), püsikliendi staatust käsitlev teave (direktiivi (EL) 2016/681 artikli 8 lõike 1 esimene lause koosmõjus I lisa punktiga 8) ja üldiste märkuste väljale vabas vormis kantav teave (direktiivi (EL) 2016/681 artikli 8 lõike 1 esimene lause koosmõjus I lisa punktiga 12), piisavalt täpne, et õigustada põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8 tagatud kaitse riivet?
- c) Kas põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8 ning direktiivi (EL) 2016/681 eesmärgiga on kooskõlas, et lisaks reisijate andmetele kogutakse ka kolmandate isikute andmeid, näiteks reisibüroo/reisiagendi (direktiivi (EL) 2016/681 I lisa punkt 9), alaealisi saatvate isikute (direktiivi (EL) 2016/681 I lisa punkt 12) ja kaasreisijate (direktiivi (EL) 2016/681 I lisa punkt 17) andmeid?
- d) Kas direktiiv (EL) 2016/681 on osas, milles see näeb ette alaealiste broneeringuinfo edastamise, töötlemise ja säilitamise, kooskõlas põhiõiguste harta artiklitega 7, 8 ja 24?
- e) Kas direktiivi (EL) 2016/681 artikli 8 lõige 2 koosmõjus direktiivi (EL) 2016/681 I lisa punktiga 18, mille kohaselt edastavad lennuettevõtjad liikmesriikide broneeringuinfo üksustele reisijaid käsitleva eelteabe (API andmed) ka siis, kui see on broneeringuinfo identne, on võimalikult väheste andmete kogumise põhimõtet arvestades kooskõlas põhiõiguste harta artiklitega 8 ja 52?
- f) Kas direktiivi (EL) 2016/681 artikli 6 lõige 4 kui õiguslik alus nende kriteeriumide kindlaksmääramiseks, mille alusel andmeid võrreldakse, on piisav seaduslikult sätestatud õiguspärane alus põhiõiguste harta artikli 8 lõike 2 ning artikli 52 ja ETL artikli 16 lõike 2 tähenduses?
- g) Kas direktiivi (EL) 2016/681 artiklis 12 piirduakse põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8 tagatud kaitset rikkudes veel rangelt vajalikuga, kui liikmesriikide broneeringuinfo üksused säilitavad edastatud andmeid viis aastat?
- h) Kas direktiivi (EL) 2016/681 artikli 12 lõike 2 kohane anonüümseks muutmise tähendab, et isikuandmete puhul on piiratud põhiõiguste harta artiklite 8 ja 52 kohaselt rangelt vajalikuga, kui seejuures on tegemist kõigest pseudonüümimisega ning andmeid on võimalik mis tahes ajal taasisikustada?
- i) Kas põhiõiguste harta artikleid 7, 8 ja 47 tuleb tõlgendada nii, et nendest tuleneb nõue teavitada reisijaid, kelle andmed on broneeringuinfo töötlemise raames taasisikustatud (direktiivi (EL) 2016/681 artikli 12 lõige 3), et anda neile seeläbi võimalus pöörduda kohtu poole?
3. Kas direktiivi (EL) 2016/681 artikkel 11 on osas, milles see lubab edastada broneeringuinfot kolmandatele riikidele, kelle andmekaitsetase ei ole piisav, kooskõlas põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8?
4. Kas direktiivi (EL) 2016/681 artikli 6 lõike 4 neljas lause tagab piisava kaitse eri liiki isikuandmete töötlemise eest määruse (EL) 2016/679 (?) artikli 9 tähenduses ning direktiivi (EL) 2016/680 (?) artikli 10 tähenduses, kui vabas vormis täidetavale tekstiväljale „Üldised märkused“ (direktiivi (EL) 2016/681 I lisa punkt 12) saab kanda näiteks toidusoove käsitlevaid andmeid, mille alusel on võimalik teha järeldusi kõnealuste eri liiki isikuandmete kohta?

5. Kas määruse (EL) 2016/679 artikliga 13 on kooskõlas, kui lennuettevõtjad juhivad oma veebisaidil reisijate tähelepanu üksnes riigisisesele rakendusseadusele (käesoleval juhul – broneeringuinfo töötlemist reguleeriv seadus, millega on üle võetud direktiiv (EL) 2016/681; Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681; Fluggastdatengesetz, 6.6.2017, BGBl. I, lk 1484, edaspidi „FlugDaG“)?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/681, mis käsitleb broneeringuinfo kasutamist terroriaktide ja raskete kuritegude ennetamiseks, avastamiseks, uurimiseks ja nende eest vastutusele võtmiseks (ELT 2016, L 119, lk 132).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2016, L 119, lk 1).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK (ELT 2016, L 119, lk 89).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Hamburg (Saksamaa) 7. mail 2020 – C. E. Roeper GmbH versus Hauptzollamt Hamburg

(Kohtuasi C-216/20)

(2020/C 279/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: C. E. Roeper GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Hamburg

Eelotsuse küsimused

1. Kas kombineeritud nomenklatuuri (¹) alamrubriiki 1521 9099puudutav selgitav märkus (²) on kohaldatav, kuivõrd selles on kasutatud sõna „sulatatud“?
2. Juhul kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele on eitav: Kas mõistet „toor-“ kombineeritud nomenklatuuri alamrubriigi 1521 9091 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et meevaha, mis on ekspordiriigis sulatatud ja millest on sulatamise raames võõrkehad mehaaniliselt eemaldatud, kusjuures meevahasse jääb veel võõrkehi, tuleb klassifitseerida sellesse alamrubriiki?

(¹) Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT 1987, L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382), muudetud komisjoni 9. oktoobri 2019. aasta rakendusmäärusega (EL) 2019/1776, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa (ELT 2019, L 280, lk 1).

(²) Euroopa Liidu kombineeritud nomenklatuuri selgitavad märkused (ELT 2019, C 119, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano (Itaalia) 28. mail 2020 – XX versus OO

(Kohtuasi C-220/20)

(2020/C 279/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: XX

Vastustaja: OO

Menetlusse astuja: WW

Eelotsuse küsimus

Kas ELL artikliga 2, artikli 4 lõikega 3, artikli 6 lõikega 1 ja artikliga 9 ning ETL artikli 67 lõigetega 1 ja 4 ja ETL artiklitega 81 ja 82, koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 1, 6, 20, 21, 31, 34, 45 ja 47 on vastuolus niisugused riigisisised sätted nagu 17. märtsi 2020. aasta seadusandliku dekreeedi nr 18 artiklid 42, 83 ja 87; ministrite nõukogu 31. jaanuari 2020. aasta otsus, millega kuulutati välja kuus kuud kestev eriolukord kuni 31. juulini 2020 ning 19. mai 2020. aasta dekreetseaduse nr 34 artiklid 14 ja 263, millega pikendati Covid-19 tõttu välja kuulutatud riiklikku eriolukorda ja halvati tsiviil- ja kriminaalkohtute tegevus ning Itaalia kohtute haldustöö kuni 31. jaanuarini 2021, kuivõrd koostoimes rikuvad need sätted eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõltumatust ja õiglase kohtumenetluse põhimõtet ning nendega seotud õigusi inimväärikusele, vabadusele ja turvalisusele, võrdsusele seaduse ees, mittediskrimineerimisele, võrdsetele ja õiglasele töötingimustele, sotsiaalkindlustusehüvitiste kättesaadavusele ning liikumis- ja elamisvabadusele?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksamaa) 27. mail 2020 – OC versus Bundesrepublik Deutschland

(Kohtuasi C-222/20)

(2020/C 279/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: OC

Vastustaja: Bundesrepublik Deutschland

Eelotsuse küsimused

1. Kas ETL artiklit 21 ja artikli 67 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisised õigusnormid, mis – kohaldades direktiivi (EL) 2016/681⁽¹⁾ artikli 2 lõikes 1 sisalduvat liikmesriikidele kaalutusõigust andvat sätet – näevad ka ELi-siseste lendude puhul ette, et lennuettevõtjad edastavad eranditult kõikide reisijate kohta üksikasjalikku broneeringuinfot liikmesriikide asutatud broneeringuinfo üksustele, kes kasutavad kõnealust infot kindlaksmääratud kriteeriumide alusel automaatseks võrdlemiseks andmebaasides sisalduvate andmetega, ilma et neil oleks selleks muud alust kui broneeritud lennureis, ning seejärel säilitavad asjaomaseid andmeid (käesoleval juhul: broneeringuinfo töötlemist reguleeriv seadus, millega on üle võetud direktiiv (EL) 2016/681; Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681; Fluggastdatengesetz, 6.6.2017, (BGBl. I, lk 1484), edaspidi „FlugDaG“: § 2 lõige 3, mida on muudetud 6. juuni 2017. aasta seaduse (BGBl. I, lk 1484) artikliga 2)?
2. Kas põhiõiguste harta artiklitest 7 ja 8 tuleneb, et riigisisestest õigusnormides (käesoleval juhul: FlugDaG § 4 lõige 1), millega on üle võetud direktiivi (EL) 2016/681 artikli 3 punkt 9 koosmõjus II lisaga, tuleb ammendavalt ja sõnaselgelt loetleda direktiivis (EL) 2016/681 nimetatud kuritegude suhtes kohaldatavad riigisisestest karistusõiguse sätted?

3. Kas põhiõiguste harta artikleid 7 ja 8 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisesed õigusnormid (käesoleval juhul: FlugDaG § 6 lõige 4), mis lubavad asjaomase liikmesriigi õiguskaitseasutustel töödelda edastatud broneeringuinfot ka muudel eesmärkidel kui terroriaktide ja raskete kuritegude ennetamine, avastamine, uurimine ja nende eest vastutusele võtmine, kui saadud teabest ja muudest andmetest tuleneb teatava muu kuriteo toimepanemise kahtlus?
4. Kas direktiivi (EL) 2016/681 artikli 2 lõikes 1 sisalduv liikmesriikidele kaalutusõigust andev säte, mis lubab kehtestada riigisese õigusnormi (käesoleval juhul: FlugDaG § 2 lõige 3), mille kohaselt tuleb direktiivi (EL) 2016/681 kohaldada ka ELi-siseste lendude suhtes, mille tulemusel kogutakse broneeringuinfot liidusisesele kaks korda (broneeringuinfot kogub nii riik, kust lend väljub, kui ka riik, kuhu lend saabub), on võimalikult väheste andmete kogumise põhimõtet arvestades kooskõlas põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8?
5. Juhul kui direktiiv (EL) 2016/681 ei riku hierarhiliselt kõrgema tasandi õigust (vt Verwaltungsgericht Wiesbadeni (Wiesbadeni halduskohus, Saksamaa) 13. mai 2020. aasta määrus, kohtuasja number 6 K 805/19.WI) ja on seega kohaldatav:
- a) Kas direktiivi (EL) 2016/681 artikli 7 lõikeid 4 ja 5 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisisesed õigusnormid (käesoleval juhul: FlugDaG § 6 lõige 4), mis lubavad asjaomase liikmesriigi õiguskaitseasutustel töödelda edastatud broneeringuinfot ka muudel eesmärkidel kui terroriaktide ja raskete kuritegude ennetamine, avastamine, uurimine ja nende eest vastutusele võtmine, kui saadud teabest ja muudest andmetest tuleneb teatava muu kuriteo toimepanemise kahtlus (nn kaaspuük)?
- b) Kas liikmesriigi tava kanda direktiivi (EL) 2016/681 artikli 7 lõike 1 kohasesse pädevate asutuste nimekirja asutus (käesoleval juhul: Bundesamt für Verfassungsschutz (föderaalne sisejulgeolekuasutus)), kellel riigisese õiguse alusel (käesoleval juhul: liidu ja liidumaade koostööd sisejulgeoleku küsimustes ja Bundesamt für Verfassungsschutz'i tegevust reguleeriva seaduse (Gesetz über die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in Angelegenheiten des Verfassungsschutzes und das Bundesamt für Verfassungsschutz) § 5 lõige 1 koosmõjus § 3 lõikega 1) tulenevalt riigisisesest lahususe põhimõttest puudub politseiasutustele antud pädevus, on kooskõlas direktiivi (EL) 2016/681 artikli 7 lõikega 2?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/681, mis käsitleb broneeringuinfo kasutamist terroriaktide ja raskete kuritegude ennetamiseks, avastamiseks, uurimiseks ja nende eest vastutusele võtmiseks (ELT 2016, L 119, lk 132).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sø- og Handelsretten (Taani) 29. mail 2020 – Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S ja H. Lundbeck A/S versus Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S, 2CARE4 ApS

(Kohtuasi C-224/20)

(2020/C 279/43)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sø- og Handelsretten

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Merck Sharp & Dohme BV, Merck Sharp & Dohme Corp., MSD DANMARK ApS, MSD Sharp & Dohme GmbH, Novartis AG, FERRING LÆGEMIDLER A/S ja H. Lundbeck A/S

Kostjad: Abacus Medicine A/S, Paranova Danmark A/S ja 2CARE4 ApS

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2436 (¹) kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 15 lõiget 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 (²) Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 15 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kaubamärgiomanik võib keelata niisuguse ravimi edasise kaubastamise, mille paralleelimportija on ümber pakendanud uude välispakendisse, millele on kõnealune kaubamärk taalisatud, kui:

- i) importija on võimeline valmistama pakendi, mida võib turustada ja millega pääsetakse tegelikult impordiliikmesriigi turule, avades algse välispakendi, et lisada sisepakendile uus märgistus ja/või asendada pakendi teabeleht ning seejärel sulgeda algne välispakend uue vahendiga, mis võimaldab kontrollida, kas pakendit on rikutud, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ⁽³⁾, mis käsitleb ravimeid (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2011/62/EL) artiklile 47a ja komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/161, mis käsitleb ravimite pakendite turvaelemente, artiklile 16?
- ii) importija ei ole võimeline valmistama pakendit, mida võib turustada ja millega pääsetakse tegelikult impordiliikmesriigi turule, avades algse välispakendi, et lisada sisepakendile uus märgistus ja/või asendada pakendi teabeleht ning seejärel sulgeda algne välispakend uue vahendiga, mis võimaldab kontrollida, kas pakendit on rikutud, vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ, mis käsitleb ravimeid (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2011/62/EL⁽⁴⁾) artiklile 47a ja komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/161⁽⁵⁾, mis käsitleb ravimite pakendite turvaelemente, artiklile 16?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/83/EÜ, mis käsitleb ravimeid (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2011/62/EL), sealhulgas eelkõige selle artiklit 47a ja artikli 54 punkti o tuleb tõlgendada nii, et uus vahend, mis võimaldab kontrollida, kas pakendit on rikutud (edaspidi „rikkumisvastane vahend“), ja mis on kinnitatud ravimi originaalpakendile (seoses lisamärgistusega pärast seda, kui pakend on avatud nii, et algne rikkumisvastane vahend on täielikult või osaliselt kaetud ja/või eemaldatud), on artikli 47a lõike 1 punkti b tähenduses „ravimi ehtsuse kontrollimise, identifitseerimise ja ravimi rikkumise tõendamise võimaluse suhtes võrdväärsed“ ja artikli 47a lõike 1 punkti b alapunkti ii tähenduses „sama tõhusad ravimite ehtsuse kontrollimisel ja identifitseerimisel ning ravimi rikkumise tõendamisel“, kui a) ravimi pakendil on nähtavad jäljed algse rikkumisvastase vahendi rikkumisest või b) seda saab kindlaks teha toodet puudutades, sealhulgas:
- i) rikkumisvastast vahendi kohustusliku kontrollimise kaudu, mida viivad läbi tootjad, hulgemüüjad, proviisorid ja isikud, kellel on luba või õigus üldsusele ravimeid tarnida (vt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/62/EL, artikli 54a lõike 2 punkt d, ja komisjoni delegeeritud määrus 2016/161, artikli 10 punkt b ning artiklid 25 ja 30), või
- ii) pärast seda, kui ravimi pakend on avatud, näiteks patsiendi poolt?
3. Kui vastus teisele küsimusele on eitav:

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2436, mis käsitleb kaubamärke, artiklit 15, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artiklit 15 ning ELTL artikleid 36 ja 34 tuleb sel juhul tõlgendada nii, et uude pakendisse ümberpakendamist on objektiivselt vaja selleks, et tegelikult pääseda impordiliikmesriigi turule, kui paralleelimportijal ei ole võimalik lisada lisamärgistust ja taassulgeda algset pakendit vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/83/EÜ, mis käsitleb ravimeid (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2011/62/EL), artiklile 47a, st ilma, et ravimi pakendil a) ei oleks nähtavaid jälgi algse rikkumisvastase vahendi rikkumisest või b) mida saab kindlaks teha toodet puudutades, nagu on kirjeldatud teises küsimuses, viisil, mis ei ole kooskõlas artikliga 47a?

4. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/83/EÜ, mis käsitleb ravimeid (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2011/62/EL), ja komisjoni delegeeritud määrust (EL) 2016/161 koostoimes ELTL artiklitega 34 ja 35 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2436, mis käsitleb kaubamärke, artikli 15 lõikega 2 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigil (Taanis: Lægemiddelstyrelsen (Taani raviamet)) on õigus kehtestada suuniseid, mille kohaselt tuleb üldjuhul läbi viia uude pakendisse ümberpakendamine ning vaid erandjuhtudel esitatava taotluse korral (näiteks kui ravimiga varustatus on ohus) võib lubada lisamärgistamist ja taassulgemist algsele välispakendile uute turvaelementide lisamise teel, või on see, kui liikmesriik annab ja järgib niisuguseid suuniseid, vastuolus ELTL artiklitega 34 ja 36 ning/või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/83/EÜ, mis käsitleb ravimeid, artikliga 47a ning komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/161 artikliga 16?

5. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2436, mis käsitleb kaubamärke, artikli 15 lõiget 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001, mis käsitleb kaubamärke, artikli 15 lõiget 2 koostoimes ELTL artiklitega 34 ja 36 tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Liidu Kohtu praktika seisukohast tuleb pidada vajalikuks uude pakendisse ümberpakendamist paralleelimportija poolt vastavalt liikmesriigi kehtestatud suunistele, nagu on viidatud neljandas küsimuses:
- i) kui need suunised on kooskõlas ELTL artiklitega 34 ja 35 ning Euroopa Liidu Kohtu praktikaga, mis käsitleb ravimite paralleelimporti?
- ii) kui sellised suunised on vastuolus ELTL artiklitega 34 ja 35 ning Euroopa Liidu Kohtu praktikaga, mis käsitleb ravimite paralleelimporti?
6. Kas ELTL artikleid 34 ja 36 tuleb tõlgendada nii, et ravimi ümberpakendamist uude välispakendisse peab olema objektiivselt vaja, et tegelikult pääseda liikmesriigi turule, isegi kui paralleelimportija ei ole algset kaubamärki (tootenime) pakendile lisanud, vaid on lisanud uuele välispakendile tootenime, mis ei sisalda asjaomase toote kaubamärgi omaniku kaubamärki (*de-branding*)?
7. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/2436, mis käsitleb kaubamärke, artikli 15 lõiget 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001, mis käsitleb kaubamärke, artikli 15 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kaubamärgi omanik võib keelata niisuguse ravimi edasise kaubastamise, mille paralleelimportija on ümber pakendanud uude välispakendisse, niivõrd kui paralleelimportija on taasislanud vaid kaubamärgiomaniku tootespetsiifilise kaubamärgi, kuid ei ole taasislanud teisi kaubamärke ja/või kaubanduslikke tähiseid, mille kaubamärgiomanik oli lisanud algsele välispakendile?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/2436 kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT 2015, L 336, lk 1).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoiu kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT 2001, L 311, lk 67; ELT eriväljaanne 13/27, lk 69).
- (⁴) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/62/EL, millega muudetakse direktiivi 2001/83/EÜ (inimtervishoiu kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta) seoses vajadusega vältida võltsitud ravimite sattumist seaduslikku tarneahelasse (ELT 2011, L 174, lk 74).
- (⁵) Komisjoni 2. oktoobri 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/161, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/83/EÜ üksikasjalike eeskirjade kehtestamisega inimtervishoiu kasutatavate ravimite välispakendil olevate turvaelementide kohta (ELT 2016, L 32, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Saksamaa) 3. juunil 2020 – NP versus Daimler AG

(Kohtuasi C-232/20)

(2020/C 279/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: NP

Kostja: Daimler AG, Mercedes-Benz Werk Berlin

Eelotsuse küsimused

1. Kas renditöötaja lähetamist kasutajaettevõtjas töötamiseks ei tule käsitada direktiivi 2008/104/EÜ (¹) artikli 1 tähenduses „ajutisena“ enam siis, kui ta töötab alalisel töökojal, mida ei täideta asenduse korras?

2. Kas renditöötaja lähetamist vähemaks kui 55 kuud ei tule käsitada enam „ajutisena“ direktiivi 2008/104/EÜ artikli 1 tähenduses?
3. Kui vastus esimesele ja/või teisele küsimusele on jaatav, tekivad järgmised lisaküsimused:
 - 3.1. Kas renditöötajal on õigus töösuhte tekkimisele kasutajaettevõtjaga, olgugi et riigisiseses õiguses ei olnud sellist sanktsiooni enne 1. aprilli 2017 sätestatud?
 - 3.2. Kas selline riigisisene õigusnorm nagu Saksamaa tööjõu vahendamise seaduse (Gesetz zur Regelung der Arbeitnehmerüberlassung, Arbeitnehmerüberlassungsgesetz, AÜG) § 19 lõige 2 on vastuolus direktiivi 2008/104/EÜ artikliga 1, kui see kehtestab esimest korda alates 1. aprillist 2017 lähetuse maksimaalseks individuaalseks kestuseks 18 kuud, kuid jätab varasemad lähetusperioodid sõnaselgelt arvesse võtmata, kui varasemaid lähetusperioode arvesse võttes ei saaks lähetust käsitada enam ajutisena?
 - 3.3. Kas lähetuse maksimaalse individuaalse kestuse pikendamise õiguse võib anda kollektiivlepingu pooltele? Kui vastus sellele küsimusele on jaatav: Kas see kehtib ka kollektiivlepingu poolte suhtes, kes ei ole pädevad seoses asjaomase renditöötaja töösuhtega, vaid on pädevad kasutajaettevõtja valdkonnas?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv 2008/104/EÜ renditöö kohta (ELT 2008, L 327, lk 9).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Högsta förvaltningsdomstolen (Rootsi) 9. juunil 2020 –
Skatteverket versus Skellefteå Industrihus Aktiebolag**

(Kohtuasi C-248/20)

(2020/C 279/45)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta förvaltningsdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Skatteverket

Vastustaja: Skellefteå Industrihus Aktiebolag

Eelotsuse küsimused

Kas käibemaksudirektiiviga (¹), eriti selle artiklitega 137, 168, 184–187, 189 ja 192, on kooskõlas olukord, kus kinnisasja omanik, kes tegi hoone ehitamisel valiku maksustamise kasuks ja kes on ehitamisega seotud soetustelt makstud sisendkäibemaksu maha arvanud, peab viivitamata tagasi maksuma kogu sisendkäibemaksu koos intressiga põhjusel, et maksukohustus lõpeb seetõttu, et ehitusprojekti elluviimine peatatakse enne hoone valmimist ja üürileandmist seetõttu ei toimu?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006 L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 10. juunil 2020 – CY versus
Eurowings GmbH**

(Kohtuasi C-252/20)

(2020/C 279/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: CY

Kostja: Eurowings GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 7 kohane õigus hüvitisele võib olemas olla ka siis, kui reisija jääb vahetust jätkulennust maha seetõttu, et eelmine lend saabumisel lühiajaliselt hilines, mille tagajärjel jõuab reisija lõppsihtkohta kolm tundi pärast plaanipärast saabumisaega või hiljem, kuid lende teostasid eri lennuettevõtjad, kusjuures lendu ei broneeritud esimest lendu teostavalt lennuettevõtjalt, kelle vastu esitati põhikohtuasjas hüvitise nõue?

2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

Kas „tegutsev lennuettevõtja“ määruse nr 261/2004 artikli 5 lõike 1 punkti c ja artikli 7 lõike 1 tähenduses on esimest lendu, mis saabumisel hilines, tegelikult teostanud lennuettevõtja või on „tegutsev lennuettevõtja“ määruse nr 261/2004 artikli 5 lõike 1 punkti c ja artikli 7 lõike 1 tähenduses teist lendu, mis toimus õigeaegselt, teostanud lennuettevõtja, kelle kaudu mõlemad lennud broneeriti?

3. Juhul kui „tegutsev lennuettevõtja“ määruse nr 261/2004 artikli 5 lõike 1 punkti c ja artikli 7 lõike 1 tähenduses on nii esimest lendu teostanud lennuettevõtja kui ka teist lendu teostanud lennuettevõtja:

Kas reisijal on sellisel juhul õigus valida, kumma lennuettevõtja vastu esitab ta hüvitise nõude?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Itaalia) 10. juunil 2020 – Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta versus Punto Nautica Srl

(Kohtuasi C-255/20)

(2020/C 279/47)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Gaeta

Vastustaja: Punto Nautica Srl

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu Kohtu kohtuotsust C-82/12 ning nõukogu direktiivi 92/12/EMÜ⁽¹⁾ artikli 3 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus kehtivad Itaalia õigusnormid, nagu on sätestatud 21. detsembri 1990. aasta seadusandliku dekreediga nr 398 artiklis 17 ja Lazio maakonna (...) 2011. aasta seaduse nr 19 artikli 3 lõikes 1, mis näivad kehtestavat mootorsõidukitele piirkondliku kütusemaksu, millel ei ole viidatud ühenduse direktiivis nõutud „eriotstarvet“?

⁽¹⁾ Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiiv 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta (EÜT 1992, L 76, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 179).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 9. juunil 2020 – „Viva Telekom Bulgaria“ EOOD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

(Kohtuasi C-257/20)

(2020/C 279/48)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: „Viva Telekom Bulgaria“ EOOD

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

Eelotsuse küsimused

- 1 Kas Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõike 4 ja artikli 12 punkti b kohase proportsionaalsuse põhimõttega ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 kohase õigusega tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus on vastuolus niisugune liikmesriigi õigusnorm nagu ZKPO (Zakon za korporativnoto podohodno oblagane (juriidilise isiku tulumaksu seadus)) artikli 16 lõike 2 punkt 3?
- 2 Kas direktiivi 2003/49/EÜ⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punkti d kohaste intressimaksete näol on tegemist kasumi jaotamisega, mille suhtes kehtib direktiivi 2011/96/EL⁽²⁾ artikkel 5?
- 3 Kas direktiivi 2011/96/EL artikli 1 lõike 1 punkt b, lõige 3 ja artikkel 5 on kohaldatavad maksete suhtes, mis tulenevad direktiivi 2003/49/EÜ artikli 4 lõike 1 punktiga d hõlmatud intressita laenudest, mis tuleb tagasi maksta üle 60 aasta möödumisel laenulepingu sõlmimisest?
- 4 Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 49 ning artikli 63 lõigetega 1 ja 2, direktiivi 2011/96/EL artikli 1 lõike 1 punktiga b, lõikega 3 ja artikliga 5 ning direktiivi 2003/49/EÜ artikli 4 lõike 1 punktiga d on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid nagu ZKPO artikli 195 lõige 1, artikli 200 lõige 2 ning ZKPO artikli 200a lõige 1 ja lõike 5 punkt 4 (kehtetuks tunnistatud) redaktsioonides, mis kehtisid 1. jaanuarist 2011 kuni 1. jaanuarini 2015, ning sellised õigusnormid nagu ZKPO artikli 195 lõige 1, lõike 6 punkt 3 ja lõike 11 punkt 4 alates 1. jaanuarist 2015 kehtinud redaktsioonis, ja maksustamispraktika, mille kohaselt kuuluvad intressita laenult – mille on residendist tütarettevõtjale andnud teises liikmesriigis asuv emaettevõtja ja mis muutub sissenõutavaks 60 aasta möödumisel 22. novembrist 2013 – tasumata intressid tuluallikalt kinnipeetava maksuga maksustamisele?
- 5 Kas nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/7/EÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta⁽³⁾ artikli 3 lõike 1 punktidega h–j, artikli 5 lõike 1 punktidega a ja b, artikli 7 lõikega 1 ja artikliga 8 on vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid nagu ZKPO artikli 16 lõige 1 ja lõike 2 punkt 3 ning artikli 195 lõige 1, mis käsitlevad maksu kinnipidamist fiktiivselt intressitulult, võttes aluseks intressita laenu, mille on residendist äriühingule andnud teise liikmesriigi äriühing, mis on laenuvõtja kapitali ainuomanik?
- 6 Kas direktiivi 2003/49/EÜ ülevõtmine aastal 2011, enne Bulgaaria Vabariigi Euroopa Liitu vastuvõtmise tingimusi ja korda käsitleva protokollis VI lisa jao „Maksustamine“ punktis 3 määratletud üleminekuaga, nagu oli sätestatud ZKPO artikli 200 lõikes 2 ning artikli 200a lõikes 1 ja lõike 5 punktis 4, milles kehtestati 10 % maksumäär, erinevalt aktis ja ühinemislepingu protokollis ette nähtud maksimaalsest 5 % määra, rikub õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtteid?

⁽¹⁾ Nõukogu 3. juuni 2003. aasta direktiiv 2003/49/EÜ eri liikmesriikide sidusühingute vaheliste intressimaksete ja litsentsitasude suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (ELT 2003, L 157, lk 49; ELT eriväljaanne 09/01, lk 380).

⁽²⁾ Nõukogu 30. novembri 2011. aasta direktiiv 2011/96/EL eri liikmesriikide ema- ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta (ELT 2011, L 345, lk 8).

⁽³⁾ ELT 2008, L 46, lk 11.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rayonen sad Lukovit (Bulgaaria) 15. juunil 2020 – VB versus Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zaschtita na naselenieto“ kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

(Kohtuasi C-262/20)

(2020/C 279/49)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rayonen sad Lukovit

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: VB

Vastustaja: Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zaschtita na naselenieto“ kam Ministerstvo na vatreshnite raboti

Eelotsuse küsimused

1. Kas tõhus kaitse vastavalt direktiivi 2003/88/EÜ⁽¹⁾ artikli 12 punktile a nõuab, et politseinike ja tuletõrjajate öötöö tavapärane kestus on lühem kui päevasele tööle kehtestatud tavapärane kestus?
2. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 20 ja 31 sätestatud võrdsuse põhimõte nõuab, et riigisiseste õigusaktidega erasektoris töötajatele kehtestatud tavapärane seitsmetunnine öötöö kestus kehtib ka avalikus sektoris töötavatele ametnikele, kaasa arvatud politseinikele ja tuletõrjajatele?
3. Kas direktiivi 2003/88/EÜ põhjenduses 8 sätestatud eesmärk piirata öötöö kestust on toimivalt saavutatav vaid siis, kui riigisisised õigusaktid kehtestavad selgelt öötöö tavapärase kestuse, kaasa arvatud avalikus sektoris töötajatele?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT 2003, L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Korneuburg (Austria) 15. juunil 2020. aastal – Airhelp Limited versus Laudamotion GmbH

(Kohtuasi C-263/20)

(2020/C 279/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Korneuburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja apellatsioonkaebuse esitaja: Airhelp Limited

Kostja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Laudamotion GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 punkti c ja artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et reisijal on õigus hüvitisele, kui lennu väljumisaeg muudetakse varasemaks, mistõttu väljub lend kella 14:40 asemel samal päeval kell 08:25?

2. Kas määruse nr 261/2004 artikli 5 lõike 1 punkti c esimest kuni kolmandat taanet tuleb tõlgendada nii, et seda, kas reisijat on tühistamisest teavitatud, tuleb kontrollida eranditult viidatud sätte alusel, mis ei luba kohaldada direktiivi 2000/31/EÜ^(?) ülevõtmiseks vastu võetud riigisiseseid õigusnorme teate kättesaamise fiktsiooni kohta?
3. Kas määruse nr 261/2004 artikli 5 lõike 1 punkti c esimest kuni kolmandat taanet ja direktiivi 2000/31 artiklit 11 tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus reisija on oma telefoninumbrit ja meiliaadressi esitades broneerinud lennu broneerimisportaali kaudu, kuid broneerimisportaal on lennuettevõtjale edastanud telefoninumbri ja broneerimisportaali poolt automaatselt loodud meiliaadressi, tuleb lennu varasemaks muutmise teate saatmist automaatselt loodud meiliaadressile pidada lennu varasemaks muutmisest teavitamiseks või asjaomase teate kättesaamiseks, ka juhul kui broneerimisportaal ei ole lennuettevõtja teadet reisijale edasi saatnud või on selle edasi saatnud hilinemisega?

-
- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ, infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT 2000, L 178, lk 1; ELT eriväljaanne 13/25, lk 399).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Korneuburg (Austria) 18. juunil 2020. – AG jt
versus Austrian Airlines AG**

(Kohtuasi C-270/20)

(2020/C 279/51)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Korneuburg

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: AG, MG, HG, kes on kõik alaealised ja keda esindavad nende seaduslikud esindajad

Kostja: Austrian Airlines AG

Eelotsuse küsimused

Kas määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 7 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et lennuettevõtja võib vähendada selle määruse artikli 7 lõike 1 punkti b alusel makstavat hüvitist ka siis, kui reisijatele pakutakse broneeritud lennu tühistamise korral alternatiivset lendu, mille plaanipärane väljumisaeg ja plaanipärane saabumisaeg on vastavalt 11 tundi ja 55 minutit enne tühistatud lennu aegu?

-
- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).
-

23. juunil 2020 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu**(Kohtuasi C-275/20)**

(2020/C 279/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland, M. Afonso ja D. Schaffrin)*Kostja:* Euroopa Liidu Nõukogu**Hageja nõuded**

- tühistada nõukogu 25. märtsi 2020. aasta otsus (EL) 2020/470 ⁽¹⁾, milles käsitletakse ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Korea Vabariigi vahel sõlmitud vabakaubanduslepingu kultuurikoostöö protokollis artikli 5 kohase audiovisuaalse ühistoodangu suhtes kohaliku ja piirkondliku kultuurilise sisu edendamise kavade kohaldamise ajavahemiku pikendamist;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni esitatud tühistamishagi puudutab sellise perioodi pikendamist kolmeks aastaks, mille jooksul kohaldatakse EL lepinguosalise ja Korea tootjate audiovisuaalse ühistoodangu suhtes vastavaid kohaliku ja piirkondliku kultuurilise sisu edendamise kavu, nagu on sätestatud Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning Korea Vabariigi vahel sõlmitud vabakaubanduslepingu kultuurikoostöö protokollis artiklis 5.

Komisjoni esitab oma hagi põhjendamiseks ühe väite.

Komisjon leiab, et kuna nõukogu põhines oma otsuses nõukogu 1. oktoobri 2015. aasta otsuse (EL) 2015/2169 ⁽²⁾, ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Korea Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu sõlmimise kohta, artikli 3 lõikel 1 ja mitte ELTL artikli 218 lõikel 6, nagu soovitas komisjon, tugines nõukogu teisesest õigusest tulenevale õiguslikule alusele, mida ei ole Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELTL) ette nähtud. Seetõttu rikkus nõukogu Euroopa Liidu lepingu (ELL) artikli 13 lõikes 2 sätestatud pädevuste andmise põhimõtet ja Euroopa Kohtu praktikas tuletatud institutsioonilise tasakaalu põhimõtet.

- ⁽¹⁾ Nõukogu 25. märtsi 2020. aasta otsus (EL) 2020/470, milles käsitletakse ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Korea Vabariigi vahel sõlmitud vabakaubanduslepingu kultuurikoostöö protokollis artikli 5 kohase audiovisuaalse ühistoodangu suhtes kohaliku ja piirkondliku kultuurilise sisu edendamise kavade kohaldamise ajavahemiku pikendamist (ELT 2020, L 101, lk 1).
- ⁽²⁾ Nõukogu 1. oktoobri 2015. aasta otsus (EL) 2015/2169, ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Korea Vabariigi vahelise vabakaubanduslepingu sõlmimise kohta (ELT 2015, L 307, lk 2).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 30. juunil 2020 – EL ja CP versus Ryanair Designated Activity Company**(Kohtuasi C-287/20)**

(2020/C 279/53)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: EL, CP

Kostja: Ryanair Designated Activity Company

Eelotsuse küsimused

Kas tegutseva lennuettevõtja enda töötajate streik, mille on korraldanud ametiühing, on „erakorraline asjaolu“ määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses?

Kas selles osas on tähtis, kas streigi ettevalmistuste käigus on toimunud läbirääkimised töötajate esindajatega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnustatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

ÜLDKOHUS

28. mail 2020 esitatud hagi – ACMO jt versus SRB

(Kohtuasi T-330/20)

(2020/C 279/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: ACMO Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) ja 69 teist hagejat (esindajad: advokaadid T. Soames ja N. Chesaites, *solicitor* R. East)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu 17. märtsi 2020. aasta otsuse SRB/EES/2020/52, milles käsitletakse seda, kas aktsionäridele ja võlausaldajatele tuleb maksta hüvitist seoses Banco Popular Español S.A. kriisilahendusmeetmetega („vaidlustatud otsus“), artikkel 2 ja/või
- tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 1 ja/või
- tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 3 ja/või
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus tervikuna;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsuses ja eelkõige kinnituses, et võlausaldajatele (kaasa arvatud hagejad) ei ole Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014⁽¹⁾ artikli 76 lõike 1 punkti e alusel vaja kompensatsiooni maksta (artikkel 2), on hindamisvead ja õiguslikud vead ning seetõttu rikutakse hagejate õigust omandile. Hagejad väidavad konkreetselt, et SRB on teinud ilmseid hindamisvigu, võttes vaidlustatud otsuse vastu hindamisaruande alusel („3. väärtuse hindamise aruanne“) ja selle „selgituse“, mis oli lisatud vaidlustatud otsusele ja mille koostas Deloitte Réviseurs d'Entreprises („Deloitte“), milles on kindlaks tehtud, et juhul, kui Banco Populari suhtes oleks Hispaanias alustatud tavalist maksejõuetusmenetlust, siis ei oleks hagejate kahju olnud võimalik sisse nõuda.
2. Teine väide, et SRB otsuses määrata 3. väärtuse hindamise läbivijaks Deloitte olid ilmselged hindamisvead ja/või õiguslikud vead, kuivõrd Deloitte ei vastanud peamisele sõltumatus kriteeriumile määruse (EL) 806/2014 artikli 20 lõike 16 tähenduses.
3. Kolmas väide, et SRB delegeeris ebaõigesti oma määrusest (EL) 806/2014 tuleneva otsustuspädevuse Deloitte'ile, rikkudes liidu põhjanevas kohtupraktikas (kohtuasi Meroni, 9/56)⁽²⁾ esile toodud põhimõtteid.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

⁽²⁾ 13. juuni 1958. aasta kohtuotsus Meroni vs. Ülemamet (9/56, EU:C:1958:7).

27. mail 2020 esitatud hagi – KI versus eu-LISA**(Kohtuasi T-338/20)**

(2020/C 279/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: KI (esindajad: advokaadid L. Levi ja M. Vandenbussche)

Kostja: Vabadusel, Turvalisusel ja Õigusel Rajaneva Ala Suuremahuliste IT-süsteemide Operatiivjuhtimise Euroopa Liidu Amet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 15. juuli 2019. aasta otsus määrata hageja teisele ametikohale;
- vajaduse korral tühistada 17. veebruari 2020. aasta otsus, millega jäeti hageja kaebus rahuldamata;
- mõista välja mittevaraline kahju, mis on hinnanguliselt 10 000 eurot, ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et tegevdirektori 25. juuni 2019. aasta otsus, mida kinnitati ja täiendati tegevdirektori 29. augusti 2019. aasta otsusega, on õigusvastane, kuna sellega rikutakse teenete õiglase ja läbipaistva võrdlemise nõudeid, diskrimineerimiskeelu põhimõtet, harta artiklit 41 ja teenistuse huvisid.
2. Teine väide, et teisele ametikohale määramise otsus on ilmselt vastuolus teenistuse huvide ja samaväärsele ametikohale määramise põhimõttega.
3. Kolmas väide, et rikutud on õigust olla ära kuulatud, põhjendamiskohustust ja harta artiklit 41.
4. Neljas väide, et rikutud on hoolsuskohustust ja harta artikli 31 lõiget 2, personalieeskirjade artiklit 1e ja direktiivi 2003/88/EÜ töötaja korralduse teatavate aspektide kohta ning diskrimineerimiskeelu põhimõtet.

11. juunil 2020 esitatud hagi – Net Technologies Finland versus REA**(Kohtuasi T-358/20)**

(2020/C 279/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Net Technologies Finland Oy (Helsingi, Soome) (esindajad: advokaadid S. Pappas ja N. Kyriazopoulou)

Kostja: Teadusuuringute Rakendusamet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada esiteks, et Teadusuuringute Rakendusamet on rikkunud lepingulisi kohustusi, mis tulenevad toetuslepingust FP7-SEC-2012-312484, mis sõlmiti Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi raames, teiseks, et võlateates nr 3242005872, mis puudutab alusetu toetusena saadud 171 342,97 euro tagasimaksmist, ja võlateates nr 3242005825, mis puudutab kindlasummalise hüvitise tagasimaksmist summas EUR 17 134,30, esitatud nõue on alusetu, ning kolmandaks, et sisenõustajate vastavad kulud on toetuskõlblikud; ning
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et Teadusuuringute Rakendusamet on vääralt tõlgendanud kulude toetuskõlblikkust käsitlevaid sätteid ega ole täitnud oma lepingulisi kohustusi, kuna väljastas vaidlustatud võlateated, põhjusel, et sisenõustajate kulud vastasid toetuslepingus sätestatud toetuskõlblikkuse kriteeriumidele ja seetõttu ei saa ükski tagasimaksmise nõue neil põhineda.
2. Teine väide, et Teadusuuringute Rakendusamet ei täitnud lepingut heas usus.
3. Kolmas väide, et Teadusuuringute Rakendusamet on rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet.

18. juunil 2020 esitatud hagi – KN versus EMSK

(Kohtuasi T-377/20)

(2020/C 279/57)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: KN (esindajad: advokaadid M. Casado García-Hirschfeld ja M. Aboudi)

Kostja: Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagiavaldus vastuvõetavaks;
- tühistada 9. juuni 2020. aasta vaidlustatud otsus, mis tehti teatavaks 17. juunil 2020;
- mõista välja hüvitis tekitatud mittevarelise kahju eest summas 200 000 eurot ning varalise kahju eest summas 50 000 eurot;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud menetlusõigusi ja põhiõigusi nagu õigus heale haldusele ning õigus olla ära kuulatud, samuti on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.
2. Teise väite kohaselt on rikutud süütuse presumptsiooni ja erapooletuse põhimõtet.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud õiguskindluse põhimõtet, lähtudes *nulla poena sine lege* põhimõttest, ja tagasiulatuva jõu puudumise põhimõtet.

4. Neljanda väite kohaselt on rikutud distsiplinaarmenetluse ja kohtuliku uurimise konfidentsiaalsuse põhimõtet, samuti on ilmselgelt rikutud kaitsemeetmeid, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrusega (EL) nr 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT 2018, L 295, lk 39).

16. juunil 2020 esitatud hagi – OC (*) versus komisjon

(Kohtuasi T-384/20)

(2020/C 279/58)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: OC (*) (esindaja: advokaat B. Christianos)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- kohustada Euroopa Komisjoni maksma hagejale kokku 1 100 000 eurot hagejale käesoleva päevani tekitatud mittevaralise kahju eest, ja
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja alljärgnevad väited.

1. Hageja nõuab käesolevas hagiavalduses ETL artikli 268 ja artikli 340 teise lõigu alusel sellise kahju hüvitamist, mis talle tekkis Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) õigusvastaste tegude ja tegutsemata jätmise tõttu tulenevalt sellest, et kõnealune amet avaldas pressiteate nr 13/2020, milles avaldati ebaseaduslikult hageja isikuandmed ja ekslik teave tema kohta.
2. Hageja väidab, et kuiõrd OLAF a) avalikustas (laiale üldsusele suunatud pressiteate avaldamisega) hageja isikuandmed ning b) levitas pressiteates ekslikke andmeid ja valetas, siis rikkus ta selgelt eraõiguslikele isikutele õigusi andvaid õigusnorme.
3. Eeskätt rikkus OLAF hageja väitel määruse 2018/1725⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punkte a ja b, artikleid 5 ja 6, artikli 15 lõiget 3; määruse nr 883/2013⁽²⁾ artikli 10 lõiget 5 ja artikli 9 lõiget 1; süütuse presumptsiooni põhimõtet, õigust heale haldusele ja proportsionaalsuse põhimõtet.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT 2018, L 295, lk 39).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT 2013, L 248, lk 1).

(*) Teave on kustutatud või asendatud seoses isikuandmete kaitse ja/või konfidentsiaalsusega.

23. juunil 2020 esitatud hagi – KO versus komisjon**(Kohtuasi T-389/20)**

(2020/C 279/59)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* KO (esindajad: advokaadid S. Rodrigues ja A. Champetier)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada 18. oktoobri 2019. aasta otsus, millega individuaalsete maksete haldamise ja maksmise amet otsustas hagejale mitte anda kodumaalt lahkumise toetust, ja vajaduse korral 20. märtsi 2020. aasta otsus, millega kostja jättis rahuldamata hageja kaebuse vastavalt personalieeskirjade artikli 90 lõikele 2; ja
- mõista kõik menetluskulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.*

1. Esimene väide, et rikutud on personalieeskirjade artiklit 69 ja personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõikeid 1 ja 2.
2. Teine väide, et rikutud on hea halduse põhimõtet ja hoolsuskohustust.

17. juunil 2020 esitatud hagi – Scandlines Danmark ja Scandlines Deutschland versus komisjon**(Kohtuasi T-390/20)**

(2020/C 279/60)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hagejad:* Scandlines Danmark ApS (Kopenhaagen, Taani), Scandlines Deutschland GmbH (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat L. Sandberg-Mørch)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hagejad paluvad Üldkohtul:*

- tühistada Euroopa Komisjoni 20. märtsi 2020. aasta otsus riigiabi SA.39078 – 2019/C (ex 2014/N) kohta, mida Taani andis Femern A/S-le püsiühenduse kavandamiseks ja ehitamiseks Taani ja Saksamaa vahel;
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus ELTL artikli 107 lõiget 1 ja nõukogu määruse (EL) 2015/1589⁽¹⁾ artikli 1 lõikeid d ja e, klassifitseerides i) kõik ehitusseaduse alusel antud riigigarantiid ja riigilaenu üheks *ad hoc* abiks ja ii) kavandamiseseaduse alusel tehtud kapitalisüsti ning kõik antud riigigarantiid ja riigilaenu teiseks üksikuks *ad hoc* abiks, samas kui iga riigilaenu ja riigigarantii peaks kujutama endast eraldiseisvat *ad hoc* abimeedet, millest teatatakse komisjonile eraldi, kui Femern A/S-i ja Taani ametiasutuste vahel sõlmitud iga riigilaenu ja riigigarantii tingimustes on kokku lepitud.
2. Teine väide, et komisjon rikkus üleeuroopalise tähtsusega projekte käsitleva teatise⁽²⁾ artikli 107 lõike 3 punkti b, rikkudes õigusnorme ja tehes hindamisvigu, kui ta leidis, et abi on siseturuga kokkusobiv. See väide jaguneb neljaks väiteosaks:

- esiteks leiab hageja, et komisjon eksis, kui järeldas, et püsiühendus on üleeuroopalise tähtsusega;
- teiseks eksis komisjon, kui ta järeldas, et abi on vajalik, kuivõrd sellel ei ole ergutavat mõju ja see ei vasta vastupidise stsenaariumi ning alternatiivsete projektide nõuetele nagu on välja toodud üleeuroopalise tähtsusega projekte käsitlevas teatises. Samuti eksis komisjon vaidlustatud otsuses, tuginedes ekslikult madalale sisemisele tulumäärale, kuna ta arvutas selle projekti väga lühikese 40aastase eluea alusel, mis ei vasta taristu tegelikule elueale, st ajale, mille jooksul Femern A/S saab püsiühendust majanduslikult kaitada;
- kolmandaks eksis komisjon, kui ta leidis, et abi on proportsionaalne, kuna abi on ajaliselt piiramatult. Komisjon tegi ka mitu ilmset viga rahastamisvajaku analüüsis. Komisjon tugines ekslikult eespool nimetatud projekti väga lühikesele elueale, mis tõi kaasa kulude suurema osa võrreldes tuluga, mida püsiühenduse käitamisest saadakse; komisjon alahindas Femern A/S-i kavandatud tulu ja ülehindas kavandatud kulu, kui lisas tegevuskulud rahastamisvajaku arvutusse. Lõpuks järeldab komisjon vääralt, et abielement seisneb intressimääras, mida Femern A/S maksab Taani riigile, samas kui asjaolu tõttu, et ükski eraettevõtja ei olnud nõus investeerima projekti ilma märkimisväärse riigiabi, seisneb abielement riigilaenu kogusummas ja nende laenu summas, mida tagavad riigigarantiid;
- neljandaks eksis komisjon, kui ta järeldas, et abi ei põhjusta soovimatut konkurentsimoontust, kuna abi annab Femern A/S-ile asjaomasel turul valitseva seisundi, see tekitab ülevõimsuse ja võimaldab Femern A/S-il kasutada omahinnast madalamaid hindu. Lõpuks jättis komisjon arvestamata asjaolu, et abi kasutatakse juurdepääsu vähendamiseks hageja sadamasse Saksamaal. Komisjon ei ole mõistnud, et need negatiivsed tagajärjed kaaluvad üle mistahes positiivsed tagajärjed, mida abi tekitab.

(1) Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015 L 248, lk 9).

(2) Komisjoni teatis – Kriteeriumid, mis võimaldavad analüüsida üleeuroopalise tähtsusega projektide elluviimise toetamiseks antava riigiabi kokkusobivust siseturuga (ELT 2014 L 188, lk 4).

17. juunil 2020 esitatud hagi – Stena Line Scandinavia versus komisjon

(Kohtuasi T-391/20)

(2020/C 279/61)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Rootsi) (esindaja: advokaat L. Sandberg-Mørch)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 20. märtsi 2020. aasta otsus riigiabi SA.39078–2019/C (ex 2014/N) kohta, mida Taani andis Femern A/Sile;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimese väite kohaselt on komisjon rikkunud ETL artikli 107 lõiget 1 ja nõukogu määruse (EL) 2015/1589⁽¹⁾ artikli 1 punkte d ja e, kuna ta liigitas üheks *ad hoc* abiks kõik riigigarantiid ja –laenuid, mis anti ehitusseaduse alusel ning seejärel teiseks *ad hoc* abiks kapitalisüsti ja kõik riigigarantiid, mida anti planeerimiseseaduse alusel, samas kui iga riigilaenu ja –garantii peaks endast kujutama eraldi *ad hoc* abimeedet, millest teatatakse komisjonile individuaalselt niipea, kui iga riigilaenu ja –tagatise tingimused on Femern A/Si ja Taani ametivõimude vahel kokku lepitud.
2. Teise väite kohaselt on komisjon rikkunud ETL artikli 107 lõike 3 punkti b ja üleeuroopalise tähtsusega projektide teatist⁽²⁾, kuna ta rikkus õigusnormi ja tegi ilmseid hindamisvigu, kui pidas abi siseturuga kokkusobivaks. See väide jaguneb neljaks osaks:
 - esiteks väidab hageja, et komisjon leidis ekslikult, et püsiühendus on Euroopa huvides;
 - teiseks väidab hageja, et komisjon pidas abi vajalikuks ekslikult, kuna abil ei ole ergutavat mõju ja see ei vasta vastupidise stsenaariumi ja üleeuroopalise tähtsusega projektide teatistes välja toodud alternatiivsete projektide nõuetele. Lisaks on komisjon vaidlustatud otsuses eksinud, kuna tugines vääralt projekti sisemisele tulumäärale, kuivõrd ta arvutas selle projekti väga lühikese kestuse 40-aasta kohta, mis ei vasta infrastruktuuri tegelikule kestusele, st ajavahemikule, mille vältel on Femern A/Sil võimalik püsiühendust majanduslikult kasumlikult käitada;
 - kolmandaks väidab hageja, et komisjon pidas abi proportsionaalseks ekslikult, kuna see ei ole ajaliselt piiratud. Komisjon tegi ka mitmeid hindamisvigu finantseerimisvõimekuse analüüsis. Komisjon tugines vääralt projekti eespool märgitud väga lühikesele kestusele, millega kaasnes suurem kulude osakaal võrreldes püsiühenduse käitamisest saadavate tuludega; komisjon on alahinnanud Femern A/Si kavandatavaid tulusid ja ülehinnanud prognoositavaid tulusid, kuna lisas finantseerimisvõimekuse arvutusse muu hulgas ka tegutsemiskulud. Lõpuks on komisjon vääralt järeldanud, et abielement seisneb Femern A/Si poolt Taani riigile makstavas intressimääras, samal ajal kui – asjaolu tõttu, et ükski eraettevõtja ei soovinud projekti investeerida ilma märkimisväärse riigiabita – seisnes abielement riigilaenude ja riigigarantiidega tagatud laenude kogusummas;
 - neljandaks väidab hageja, et komisjon järeldas ekslikult, et abi ei moonuta põhjendamatu konkurentsi, kuna abi toob kaasa Femern A/Si turgu valitseva seisundi asjaomasel turul, tekitab ülevõimsuse ja võimaldab Femern A/Sil kasutada omahinnast madalamaid hindu. Komisjon ei tunnistanud, et need negatiivsed tagajärjed nullivad ära abiga tekitatud mis tahes positiivsed tagajärjed.

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

⁽²⁾ Komisjoni teatis – Kriteeriumid, mis võimaldavad analüüsida üleeuroopalise tähtsusega projektide elluviimise toetamiseks antava riigiabi kokkusobivust siseturuga (ELT 2014, L 188, lk 4).

23. juunil 2020 esitatud hagi – Front Polisario versus nõukogu**(Kohtuasi T-393/20)**

(2020/C 279/62)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (esindaja: G. Devers)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks;
- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab nõukogu 20. veebruari 2020. aasta otsuse (EL) 2020/462 Euroopa Liidu nimel võetava seisukoha kohta Euroopa – Vahemere piirkonna lepinguga (millega luuakse assotsiatsioon ühelt poolt Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning teiselt poolt Maroko Kuningriigi vahel) moodustatud assotsiatsioneerimiskomitees seoses teabevahetusega, mille abil hinnatakse kirjavahetuse vormis lepingu (millega muudetakse eespool nimetatud lepingut) mõju (ELT 2020, L 99, lk 13) peale esitatud hagi toetuseks üheainsa väite. See väide koosneb kümnest osast.

1. Esimene osa, mille kohaselt puudus nõukogul pädevus võtta vaidlustatud otsus vastu, kuna liidul ja Maroko Kuningriigil pole õigust sõlmida sel territooriumil elavate rahvaste – nagu Front Polisario esindatavad rahvad – asemel Lääne-Sahara ala suhtes rahvusvahelisi lepinguid.
2. Teine osa, et on rikutud kohustust analüüsida küsimust järgida põhiõigusi ja rahvusvahelist humanitaarõigust, sest nõukogu ei arutanud seda küsimust enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist.
3. Komas osa, et nõukogu on rikkunud oma kohustust täita Euroopa Kohtu otsuseid, sest vaidlustatud otsuses on eiratud 27. veebruari 2018. aasta kohtuotsuse Western Sahara Campaign UK (C-266/16, EU:C:2018:118) põhjendusi.
4. Neljas osa, et on rikutud põhimõtteid ja väärtusi, millele tugineb liidu tegevus rahvusvahelisel areenil, kuna:
 - esiteks, rikkudes rahva õigust riiklikule üksusele on otsuses 2019/217 eiratud Sahara rahva olemasolu, asendades selle mõistetega „asjaomane elanikkond“;
 - teiseks, rikkudes rahva õigust ise otsustada oma loodusvarade üle on otsuses 2019/217 käsitletud rahvusvahelise lepingu sõlmimist, millega ilma Sahara rahva nõusolekuta korraldatakse tema kalavarude käitlemine;
 - kolmandaks käsitleb otsus 2019/217 okupeeritud Lääne-Sahara suhtes kohaldatava rahvusvahelise lepingu sõlmimist Maroko Kuningriigiga, kes rakendab selle territooriumi suhtes annekteerimispoliitikat ja rikub pidevalt põhiõigusi, mida selle poliitika jätkamine eeldab.
5. Viies osa, et on rikutud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, kuna vaidlustatud otsus on vastuolus liidu avaldustega, milles liit kinnitab korduvalt vajadust austada enesemääramise põhimõtteid ja rahvusvaheliste lepingute suhtelise toime põhimõtet.

6. Kuues osa, et on valesti kohaldatud proportsionaalsuse põhimõtet, kuna arvestades Lääne-Sahara eristaatust, enesemääramisõiguse puutumast ja saharalaste staatust kolmanda osapoolena, ei pidanud nõukogu asetama proportsionaalsesse suhtesse kalanduslepingust saadavat väidetavat „kasu“ nimetatud territooriumi majandusele, mis ületab ja Sahara loodusvaradele selle tõttu tekkiva kahjuliku mõju nagu loodusvarade, eelkõige põhjaveevarude laialdane kasutamine.
7. Seitsmes väide, et on rikutud enesemääramisõigust, kuna:
- esiteks, kuna otsuses 2019/217 on kasutatud mõistet „asjaomane elanikkond“, siis on sellega sõlmitud lepingus eiratud Sahara rahvast kui enesemääramise õiguse kandjat;
 - teiseks, kuna otsusega 2019/217 sõlmitud muutmislepinguga korraldatakse Sahara rahva loodusvarade ekspordi liitu, märkides, et need on Maroko päritolu, siis eiratakse otsuses 2019/217 juba põhimõtteliselt tema õigust ise oma loodusvarade üle otsustada ja jäetakse ta ilma tema oma elatusvahenditest;
 - kolmandaks, mis puudutab enesemääramise õiguse territoriaalset osa, siis ühelt poolt on otsusega 2019/217 Maroko Kuningriigiga sellist rahvusvahelist lepingut sõlmides, mis on kohaldatav Maroko okupatsiooni all olevale Lääne-Sahara osale, rikutud Sahara rahva õigust oma territooriumi terviklikkuse austamisele, kuna see otsus eirab Lääne-Sahara eristaatust, jaotades Lääne-Sahara ebaseaduslikult Maroko „teega“. Teiselt poolt on otsusega 2019/217 rikutud Lääne-Sahara eristaatust sellega, et Lääne-Saharast pärit tooted on määratletud Maroko toodetena, kuna selle tulemusel varjatakse nende toodete tegelikku päritolu.
8. Kaheksas osa, et on rikutud rahvusvaheliste lepingute suhtelise toime põhimõtet, kuna otsuses 2019/217 kasutatakse mõistet „asjaomane elanikkond“ ja sellega sõlmitud lepingus eiratakse Sahara rahva – keda esindab Front Polisario – kui EL-Maroko suhetes kolmanda isiku staatust, pannes talle ilma tema nõusolekuta rahvusvahelised kohustused, mis seonduvad tema territooriumiga ja tema loodusvaradega.
9. Üheksas osa, et on rikutud rahvusvahelist humanitaarõigust ja rahvusvahelist kriminaalõigust, kuna:
- esiteks puudutab otsus 2019/217 Lääne-Sahara suhtes kohaldatava rahvusvahelise lepingu sõlmimist, kuigi Maroko okupatsioonijõududel ei ole selle territooriumi suhtes *jus tractatus*’st ja neil on keelatud selle loodusvarasid kasutada;
 - teiseks, kasutades mõistet „asjaomased elanikud“, mille tulemusel hõlmatakse okupeeritud läänesaharalaste alale ümberasutatud Maroko asunikud, õigustab otsus 2019/217 ja sellega sõlmitud leping Maroko Kuningriigi poolt ümberasutatud elanikkonna ebaseaduslikku ümberasumist, rikkudes oluliselt Genfi konventsiooni artikli 49 lõiget 6 ja artiklit 4 ning Rahvusvahelise Kriminaalkohtu statuudi artikli 8 lõike 2 punkti b alapunkti viii;
 - kolmandaks, kuna otsusega 2019/217 antakse Lääne-Saharast pärit „Maroko“ päritolu toodetele tariifseid soodustusi, siis motiveerib see Maroko asunikke püsivalt okupeeritud alale jääma, et kasutada muutmislepinguga loodud eeliseid, siis rikub see otsus oluliselt eespool nimetatud sätteid;
10. Kümnes osa, et on rikutud liidu kohustusi, mis tulenevad rahvusvahelist vastutust reguleerivast õigusest, kuna Maroko Kuningriigiga Lääne-Sahara suhtes kohaldatava lepingu sõlmimist käsitleva otsuse 2019/217 tagajärjel rikuvad Maroko okupatsioonijõud oluliselt Sahara rahva suhtes rahvusvahelist õigust ning see otsus aitab nende rikkumiste tõttu tekkinud olukorda säilitada.

26. juunil 2020 esitatud hagi – Allegran Holdings France versus EUIPO – Dermavita Company (JUVEDERM)

(Kohtuasi T-397/20)

(2020/C 279/63)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Allegran Holdings France SAS (Courbevoie, Prantsusmaa) (esindajad: *solicitor* J. Day, advokaat T. de Haan)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Dermavita Company SARL (Beirut, Liibanon)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „JUVEDERM“ – ELi kaubamärk nr 2 196 822

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 14. aprilli 2020. aasta otsus asjas R 877/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada otsuse resolütiivosa punktid 3 ja 4 niivõrd, kui võrd nendega jäeti rahuldamata hageja kaebus tema ELi kaubamärgi nr 2 196 822 JUVEDERM „nahaimplantaatide“ osas kehtetuks tunnistamise peale ja jäeti hageja kulud tema enda kanda;
- jätta EUIPO ja Dermavita Company Ltd kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja hageja kohtukulud, sh kulud, mis hagejal tekkisid neljanda apellatsioonikoja menetluses.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkti a rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 64 lõike 5 rikkumine.

19. juunil 2020 esitatud hagi – Wuxi Suntech Power versus komisjon

(Kohtuasi T-403/20)

(2020/C 279/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Wuxi Suntech Power Co. Ltd (Wuxi, Hiina) (esindajad: advokaadid Y. Melin ja B. Vigneron)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 25. märtsi 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/444, millega tühistatakse arved, mille on väljastanud Wuxi Suntech Power Co. Ltd rakendusmäärusega (EL) 2017/1570 kehtetuks tunnistatud hinnakohustust rikkudes;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt ja igalt menetlusse astujalt, kellel lubatakse komisjoni nõudeid menetluses toetada.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et komisjon tegi juhtumi asjaolude hindamisel hindamisvea ja rikkus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed artiklit 8 ning samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed artiklit 13 ja eelkõige selle lõiget 9, kui ta järeldas, et hageja rikkus hinnakohustust, milles komisjon ja kaubanduskoda teiste seas hageja nimel olid kokku leppinud. Hageja tegutses kooskõlas hinnakohustusega, esitades arveid, mis kajastasid Suntech Europe France'i, Suntech Power Italy Co., Srl-i ja Suntech Power Deutschland GmbH müüke esimesele sõltumatule kliendile Euroopa Liidus, kuni ta ei olnud nende ettevõtjatega enam seotud. Hageja tegutses kooskõlas hinnakohustusega ka siis, kui ta teavitas komisjoni õigeaegselt muudatusest oma aktsionäride seas, mis tulenes ümberkorraldusest, mille tagajärjel lõppes hageja seotus eespool nimetatud ettevõtjatega.
2. Teine väide, et isegi kui hageja rikkus hinnakohustust, *quod non*, komisjon tegutses ebaseaduslikult, tunnistades asjaomased arved kehtetus ja nõudes neilt tollimakse, sest volitused, millele ta niimoodi tegutsedes tugineb, on kas aegunud ja/või tagasi võetud. See on väidetavalt nii, sest rakendusmäärused (EL) nr 1238/2013 ja nr 1239/2013 aegusid 7. detsembril 2015. Samuti aegusid rakendusmäärused (EL) 2017/367 ja 2017/366 3. septembril 2018.
3. Kolmas väide põhineb järgmiste õigusnormide õigusvastasusele: nõukogu 2. detsembri 2013. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1238/2013, millega kehtestatakse lõplikud dumpinguvastased meetmed Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes ning nõutakse lõplikult sisse nimetatud impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks, artikli 3 lõige 2, komisjoni 1. märtsi 2017. aasta rakendusmääruse (EL) 2017/367, millega pärast aegumise läbivaatamist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1036 artikli 11 lõikele 2 ja pärast osalise vahepealse läbivaatamise uurimise lõpetamist vastavalt määruse (EL) 2016/1036 artikli 11 lõikele 3 kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärinevate või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, artikli 2 lõige 2, nõukogu 2. detsembri 2013 rakendusmääruse (EL) nr 1239/2013, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes lõplik tasakaalustav tollimaks, artikli 2 lõige 2 ja komisjoni 1. märtsi 2017. aasta rakendusmääruse (EL) 2017/366, millega pärast aegumise läbivaatamist vastavalt määruse (EL) 2016/1037 artikli 18 lõikele 2 ja pärast osalise vahepealse läbivaatamise lõpetamise uurimist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1037 artikli 19 lõikele 3 kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärinevate või sealt saadetud kristalsest ränist fotoelektriliste moodulite ja nende põhikomponentide (elementide) impordi suhtes lõplikud tasakaalustavad tollimaksud, artikli 2 lõige 2, mis annavad komisjonile pädevuse tunnistada hinnakohustuse arved kehtetuks ja kohustada tolli nõudma sisse tollimaksud varasemalt impordilt, mis on lubatud vabasse ringlusse.

2. juulil 2020 esitatud hagi – KR versus komisjon**(Kohtuasi T-408/20)**

(2020/C 279/65)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* KR (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada 25. oktoobri 2019. aasta otsus edaspidi mitte käsitada hageja last tema ülalpeetavana personalieeskirjade VII lisa artikli 2 tähenduses;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab oma hagi põhjendamiseks ühe väite, mille kohaselt on komisjon vääralt tõlgendanud esiteks mõistet laps Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade VII lisa artikli 2 tähenduses ja teiseks liidu haldusjuhtide kogu 30. jaanuari 2013. aasta muudetud järeldust nr 223/04.

3. juulil 2020 esitatud hagi – KS versus Frontex**(Kohtuasi T-409/20)**

(2020/C 279/66)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* KS (esindaja: advokaat N. de Montigny)*Kostja:* Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada 30. augusti 2019. aasta töölepingu ülesütlelemise otsus, samuti vajadusel 23. märtsi 2020. aasta sõnaselge kaebuse rahuldamata jätmise otsus;
- tühistada 13. veebruari 2020. aasta abistamise ja kahju hüvitamise taotlus;
- mõista kostjalt lepinguvälise kahju hüvitamiseks välja kindlaksmääratud summa 250 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab oma hagi, mille ta esitas lepingulise töötaja lepingu ülesütleamise otsuse peale, põhjendamiseks kuus väidet.

1. Esimese väite kohaselt on otsus põhjendamata ja rikutud on õigust olla ära kuulatud.
2. Teise väite kohaselt on rikutud Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikli 21a lõikes 3 ja artikli 22a lõikes 3 ette nähtud „teavitaja“ staatust.
3. Kolmanda väite kohaselt on tegemist menetluse kuritarvitamisega.
4. Neljanda väite kohaselt on rikutud õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, eriti kaitseõigusi, süütuse presumptsiooni, hoolsuskohustust, erapooletuse kohustust, neutraalsust ja objektiivsust, ning selle kohaselt ei ole läbi viidud uurimist tuvastamaks, kas usalduse kuritarvitamise alused olid tegelikud ja põhjendatud, samuti viitab see töötajate vahelisele ebavõrdsusele.
5. Viienda väite kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga.
6. Kuuenda väite kohaselt on rikutud abistamis- ja hoolitsemiskohustust, samuti hea halduse kohustust ning proportsionaalsuse põhimõtet.

Hageja esitab abistamistaotluse rahuldamata jätmise otsuse peale esitatud hagi põhjendamiseks kolm väidet.

1. Esimene väite kohaselt on otsus põhjendamata ja rikutud on õigust olla ära kuulatud.
2. Teise väite kohaselt on rikutud personalieeskirjade artikli 21a lõikes 3 ja artikli 22a lõikes 3 ette nähtud „teavitaja“ staatust.
3. Kolmanda väite kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga.

Hageja esitab kahju hüvitamise taotluse rahuldamata jätmise otsuse peale esitatud hagi põhjendamiseks kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud personalieeskirjade artiklit 26 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrust (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT 2018, L 295, lk 39).
2. Teise väite kohaselt on rikutud hoolitsemiskohustust ja hea halduse kohustust seoses mis tahes töötaja tööheaolu ja töötingimustega.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud personalieeskirjade artikli 21a lõiget 3 ja artikli 22a lõiget 3, abistamis- ja hoolsuskohustust ning hea halduse kohustust.

3. juulil 2020 esitatud hagi – Esteves Lopes Granja versus EUIPO – Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (PORTWO GIN)**(Kohtuasi T-417/20)**

(2020/C 279/67)

*Hagiavalduse keel: portugali***Pooled**

Hageja: Joaquim José Esteves Lopes Granja (Vila Nova de Gaia, Portugal) (esindaja: advokaat O. Santos Costa)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP (Peso da Régua, Portugal)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: EL-i sõnamärk „PORTWO GIN“ – registreerimistaotlus nr 16308462

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 21. aprilli 2020. aasta otsus asjas R 993/2019-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP-lt.

Väide

On rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT 2013, L 347, lk 671), artikli 103 lõike 2 punkti q alapunkti ii.

7. juulil 2020 esitatud hagi – GitLab versus EUIPO – Gitlab (GitLab)

(Kohtuasi T-418/20)

(2020/C 279/68)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: GitLab BV (Utrecht, Holland) (esindaja: advokaat A. Lorente Berges)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Gitlab OÜ (Tallinn, Eesti)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „GitLab“ – ELi kaubamärk nr 13 751 169

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 5. mai 2020. aasta otsus asjas R 2001/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti a rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

7. juulil 2020 esitatud hagi – Deutsche Kreditbank versus SRB**(Kohtuasi T-419/20)**

(2020/C 279/69)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Deutsche Kreditbank AG (Berliin, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Berger ja K. Helle)*Kostja:* Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

- Tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu 15. aprilli 2020. aasta otsus ühtsesse kriisilahendusfondi 2020. aasta eest tehtavate *ex-ante*-osamaksete arvutamise kohta (SRB/ES/2020/24) koos selle otsuse lisadega osas, milles vaidlustatud otsus ja selle lisad I ja II käsitlevad hageja osamakset;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks on esitatud üheksa väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-405/20, DZ Hyp vs. SRB esitatud esimese, teise, kolmanda, neljanda, seitsmenda, kaheksanda, üheksanda, kümnenda ja üheteistkümnenda väitega.

8. juulil 2020 esitatud hagi – Portigon versus SRB**(Kohtuasi T-424/20)**

(2020/C 279/70)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Portigon AG (Düsseldorf, Saksamaa) (esindajad: advokaadid D. Bliesener, V. Jungkind ja F. Geber)*Kostja:* Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

- Tühistada kostja 15. aprilli 2020. aasta otsus ühtsesse kriisilahendusfondi 2020. aasta eest tehtavate *ex-ante*-osamaksete arvutamise kohta (SRB/ES/2020/24) hagejat puudutavas osas;

- Peatada menetlus Üldkohtu kodukorra artikli 69 punktide c ja d alusel, kuni kohtuasjades T-420/17, T-413/18, T-481/19 ja T-339/20 on tehtud lõplik kohtuotsus või need lõpetatakse muul alusel;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks on esitatud seitse väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-339/20, Portigon vs. SRB esitatud esimese, teise, kolmanda, viienda, kuuenda, seitsmenda ja kaheksanda väitega.

8. juulil 2020 esitatud hagi – Techniplan versus komisjon

(Kohtuasi T-426/20)

(2020/C 279/71)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Techniplan Srl (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid R. Giuffrida ja A. Bonavita)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et Euroopa Komisjon on rikkunud ETL artiklit 263, sest ta rikkus eraõiguslikku isikut, käesoleval juhul Techniplani otseselt ja isiklikult puudutava akti vastuvõtmisel kohaldatavaid olulisi menetlusnorme, kuivõrd ta ei võtnud arvesse ametlikule kirjale ega ETL artikli 265 alusel saadetud põhjendatud arvamusele kirjaga antud vastust;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt ja kohustada teda maksma hagejale hüvitist iga täitmisega viivitatud päeva eest.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud Techniplan s.r.l-ile adresseeritud 28. mai 2020. aasta otsuse peale, millega nõuti 107 505,66 euro tasumist seoses projektiga FED/2011/261-985, ja vastava võlateate peale.

Hagi põhistamiseks väidab hageja, et on rikutud õiguskindluse põhimõtet, läbipaistvuse põhimõtet ja olulisi menetlusnorme. Ta väidab sellega seoses järgmist:

- et eraõigusliku äriühingu koostatud auditi lõpparuandes osutati reale väidetavatele kõrvalekalletele ja eeskirjade eiramistele tööde elluviimisel, millele hagejast äriühing esitas ühekaupa oma konkreetseid vastuväited, millest nähtuvad mõningad selles auditiaruandes sisalduvad olulised ebatäpsused;
 - et hagejast äriühing esitas kõigi projekti kaasatud ekspertide avaldused, mis anti Kongo kohtutes ning mis tõendavad, et nad viibisid tegelikult tööde asukohas;
 - et Techniplan võttis eksperdid nõuetekohaselt tööle ja kasutas neid lepingus ette nähtud tööde elluviimisel;
 - et hagejast äriühing jäeti lepingu täitmisest kõrvale ühegi põhjenduseta;
 - et maksed peatati konkreetseid põhjendusi toomata.
-

8. juulil 2020 esitatud hagi – Max Heinr.Sutor versus SRB**(Kohtuasi T-427/20)**

(2020/C 279/72)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Max Heinr.Sutor OHG (Hamburg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Glos, H. Nemecek ja T. Kreft)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu 15. aprilli 2020. aasta otsus ühtsesse kriisilahendusfondi 2020. aasta eest tehtavate *ex-ante*-osamaksete arvutamise kohta (SRB/ES/2020/24) hagejat puudutavas osas;
- mõista kohtukulud välja SRB-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kümme väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/63 (¹) artikli 5 lõike 1 punkti e, kuna ühtsesse kriisilahendusfondi 2020. aasta eest tehtavate *ex-ante*-osamaksete arvutamisel ei ole välja jäetud hageja poolt usaldusisikuna hallatavaid hageja klientide vahendeid.
2. Teine väide, et rikutud on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 806/2014 (²) artikli 70 lõike 2 teise lõigu punkti b koosmõjus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/59/EL (³) artikli 103 lõikega 7, kuna vaidlustatud otsus on vastuolus proportsionaalsuse põhimõttega, sest sellega määratakse üksnes hageja bilansis kajastatud riskineutraalsete usalduskohustuste alusel 200 korda kõrgem pangamaks.
3. Kolmas väide, et rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna vaidlustatud otsusega koheldakse objektiivse põhjendusega hagejat teisti kui teisi krediidasutusi, kelle riigisisised raamatupidamisstandardid ei eelda usalduskohustuste kajastamist või mis käsitlevad neid rahvusvahelise finantsaruandlusstandardi (IFRS) alusel, ning teisti kui investeerimisühinguid, kes haldavad oma klientide vahendeid.
4. Neljas väide, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „põhiõiguste harta“) artiklit 16, kuna vaidlustatud otsus riivab ettevõtlusvabadust, sest riskineutraalsete usalduskohustuste arvessevõtmine hageja 2020. aasta pangamaksu määramisel tõi kaasa 200 kordse suurenemise, mis ei ole põhjendatud.
5. Viies väide, et rikutud on ETL artiklit 49 koosmõjus ETL artikliga 54, kuna vaidlustatud otsuse riivab hageja ettevõtlusvabadust liikmesriigis, kus asub tema põhitegevuskoht, kusjuures see riive on ebaproportsionaalne ja seab hageja halvemasse olukorda kui teised krediidasutused teistes liikmesriikides.
6. Kuues väide, et rikutud on harta artikli 41 lõiget 1 ja artikli 41 lõike 2 punkti a, kuna hagejat ei kuulatud ära enne vaidlustatud otsuse heakskiitmist kostja täitevistungil.
7. Seitsmes väide, et rikutud on harta artikli 41 lõiget 1 ja artikli 41 lõike 2 punkti c ning ETL artikli 296 lõiget 2, kuna vaidlustatud otsus ei vasta Euroopa haldusasutuste õigusaktide põhjendamisnõuetele.
8. Kaheksas (teise võimalusena esitatud) väide, et delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 14 lõike 2 koosmõjus artikli 3 punktiga 11 alusel arvutatud maksubaas on tühine, kuna see on vastuolus võrdse kohtlemise põhimõttega, sest objektiivse põhjendusega koheldakse teisiti krediidasutust, kes talle kohaldatava riigisisese raamatupidamisstandardi kohaselt peab kirjendama usalduskohustused bilansi passiva poolele, kui teisi krediidasutusi, kelle raamatupidamisstandardid ei nõua usalduskohustuste kajastamist või mis käsitlevad neid rahvusvahelise finantsaruandlusstandardi (IFRS) alusel.

9. Üheksas (teise võimalusena esitatud) väide, et delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 14 lõike 2 koosmõjus artikli 3 punktiga 11 alusel arvatud maksubaas on tühine, kuna see on vastuolus harta artikliga 16, sest vaidlustatud otsus riivab ettevõtlusvabadust ja see riive ei ole põhjendatud.
10. Kümnes (teise võimalusena esitatud) väide, et delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 14 lõike 2 koosmõjus artikli 3 punktiga 11 alusel arvatud maksubaas on tühine, kuna see on vastuolus ELTL artikliga 49 koosmõjus ELTL artikliga 54, sest see riivab asutamisevabadust.

-
- (¹) Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate *ex-ante*- osamaksetega (ELT. 2015, L 11, lk 44).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190).

8. juulil 2020 esitatud hagi – Deutsche Hypothekbank versus SRB

(Kohtuasi T-428/20)

(2020/C 279/73)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Deutsche Hypothekbank AG (Hannover, Saksamaa) (esindajad: advokaadid D. Flore ja J. Seitz)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 15. aprilli 2020. aasta otsus ühtsesse kriisilahendusfondi 2020. aasta eest tehtavate *ex-ante*-osamaksete arvutamise kohta (SRB/ES/2020/24) koos selle lisadega arvutuste kohta, hagejat puudutavas osas, ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kümme väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on õigust olla ära kuulatud:
 - Kostja jättis enne vaidlustatud otsuse tegemist hageja ära kuulamata ja rikkus sellega Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „põhiõiguste harta“) artikli 41 lõike 2 punkti a.
2. Teine väide, et rikutud on menetlusnorme:
 - Vaidlustatud otsus on vastuolus harta artiklist 41, ELTL artiklist 298, õiguse üldpõhimõtetest ja kostja kodukorrast tulenevate üldiste menetlusnõuetega.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus on põhjendamata:
 - Vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud; eelkõige ei ole esitatud põhjendused seotud konkreetse juhtumiga ega ole esitatud asjakohaseid kaalutlusi proportsionaalsuse ja kaalutusõiguse küsimustes.
 - Samuti on iga-aastase osamakse arvutamine arusaamatu.
4. Neljas väide, et rikutud on põhiõigust tõhusale õiguskaitsevahendile (harta artikli 47 lõige 1), kuna vaidlustatud otsust ei ole võimalik kontrollida:
 - Kuna vaidlustatud otsus ei ole põhjendatud, siis on hagejal oluliselt keerulisem seda kohtus vaidlustada.
 - Eelkõige on kostja rikkunud võistleva menetluse põhimõtet, mille kohaselt peavad menetlusosalised saama võistlevalt vaielda menetluse tulemuse seisukohalt oluliste faktiliste ja õiguslike asjaolude üle.
5. Viies väide, et komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/63 (¹) kohase investeerimisühingute kaitsekeemi (*institutional protection scheme*, IPS) näitaja kohaldamine on vastuolus hierarhiliselt kõrgema tasandi õigusega:
 - Komisjonil ei ole sellise ELTL artikli 290 tähenduses delegeeritud õigusakti, nagu delegeeritud määrus (EL) 2015/63, vastuvõtmisel sellist kaalutusõigust, mis tooks kaasa piiratud kohtulikku kontrolli. Samamoodi on käib see delegeeritud määruse (EL) 2015/63 kohaldamisele kohta kostja poolt.
 - IPS näitaja kohaldamisel ei ole arvesse võetud seda, milline tähendus on kostja staatusel Sparkassen-Finanzgruppe investeerimisühingute kaitsekeemi liikmena.
 - Delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 6 lõike 5 teise lause kohaselt oleks kostja pidanud arvesse võtma, et asjaomase finantsasutuse tõenäosus sattuda kriisilahendusmenetlusse ja sellest tulenevalt kriisilahendusrahastu kasutusele võtmise tõenäosus on madal ning silmas pidama proportsionaalsuse põhimõtet.
6. Kuues väide, et hierarhiliselt kõrgema tasandi õigusega on vastuolus tuletisinstrumentide koguriskipositsiooni arvessevõtmine riskinäitajate „kauplemistegevus, bilansivälised riskipositsioonid, tuletisinstrumendid, keerukus ja kriisilahenduskõlblikkus“ puhul:
 - Kostja oleks pidanud vastavalt riskiprofiilile orienteerituse nõudele delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 6 lõike 5 esimese lause punkti a ja artikli 7 lõike 4 esimese lause punkti a alusel tuletisinstrumentide koguriskipositsiooni hindamisel võtma arvesse, et ükski hageja tuletisinstrument ei kuulu tema kauplemistegevuse portfelli ja et need on mõeldud üksnes riskide maandamiseks.
7. Seitsmes väide, et riskiga korrigeerimise kordaja kohaldamine on vastuolus hierarhiliselt kõrgema tasandi õigusega:
 - Kostja oleks pidanud riskiga korrigeerimise kordaja määramisel võtma arvesse hageja riske vältivat ärimudelit hüpoteegipangana, kellel ei ole kauplemisportfelliga seotud tegevust, ja tema madalat makseviivituse tõenäosust, mis on kooskõlas riskiprofiilile orienteerituse nõudega ja harta artikli 16 kohase ettevõtlusvabadusega.
8. Kaheksas (teise võimalusena esitatud) väide, et delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 7 lõike 4 teine lause on vastuolus hierarhiliselt kõrgema tasandi õigusega:
 - Kuna delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 7 lõike 4 teises lauses on sätestatud, et arvesse tuleb võtta IPS näitaja suhtelist kaalu, siis on see säte vastuolus harta artiklist 20 tuleneva seaduse ees võrduse aluspõhimõttega ja proportsionaalsuse põhimõttega, kuna asutusi, kes kuuluvad samasse finantsasutuste kaitse süsteemi ja kellel on seega sama makseviivituse tõenäosus, koheldakse erinevalt.
9. Üheksas väide, et delegeeritud määruse (EL) 2015/63 lisa I 1. sammus määratletud mõiste „pankadevahelised hoiused“ on vastuolus hierarhiliselt kõrgema tasandi õigusega:
 - Delegeeritud määruse (EL) 2015/63 lisa I 1. sammus määratletud mõiste „pankadevahelised hoiused“ on õigusvastane, kuna sellega hõlmatakse riskinäitaja „pankadevaheliste laenude ja hoiuste osakaal“ arvutamisel ka sellised riskineutraalseid väärtpaberid nagu nimelised hüpoteekvõlakirjad (*Namenspfandbriefe*).

10. Kümnes väide, et delegeeritud määruse (EL) 2015/63 lisa I 2. samm on vastuolus hierarhiliselt kõrgema tasandi õigusega:

- Delegeeritud määruse (EL) 2015/63 lisa I 2. samm esitatud rühmadeks jagamine on õigusvastane, kuna rühmi on vähe ja igas rühmas peab olema võrdne arv finantsasutusi, mis ei võimalda võtta piisavalt mitmekesiselt arvesse kõigi selliste asutuste nagu näiteks hageja, riskiprofiili.

(¹) Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastuses tehtavate *ex-ante*- osamaksetega (ELT. 2015, L 11, lk 44).

8. juulil 2020 esitatud hagi – Sedus Stoll versus EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)

(Kohtuasi T-429/20)

(2020/C 279/74)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Sedus Stoll AG (Dogern, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Goldmann ja J. Thomsen)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Wolfgang Kappes (Bochum, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „Sedus ergo+“ – registreerimistaotlus nr 144 074 98

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 12. märtsi 2020. aasta otsus asjas R 1303/2019-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta rahuldamata kaebus vastulausete osakonna otsuse peale asjas B 2 618 984;
- mõista kostjalt välja Euroopa Liidu Üldkohtu menetluse kulud ja mõista võimalikult menetluse astujalt (Wolfgang Kappes) välja EUIPO apellatsioonimenetlusega seotud kulud.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

9. juulil 2020 esitatud hagi – KV versus komisjon

(Kohtuasi T-430/20)

(2020/C 279/75)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: KV (esindaja: advokaat M. Velardo)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul tühistada:

- 23. mai 2019. aasta otsus, millega hageja jäeti töökogemuse puudumise tõttu välja konkursilt EPSO/AD/371/19;
- 19. septembri 2019. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata konkursilt EPSO/AD/371/19 välja jätmise läbivaatamise taotlus;
- ametisse nimetava asutuse 31. märtsi 2020. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel esitatud kaebus.

Lisaks palub hageja mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide käsitleb ilmset hindamisviga, kuna hageja kolmeaastast töökogemust teabevahetuse alal ei võetud arvesse.
2. Teine väide käsitleb konkursiteate rikkumist, kuna konkursikomisjon töötas välja kandidaatide hindamiskriteeriumid, mis ei olnud konkursiteatega kooskõlas, nõudes eelkõige konkreetset töökogemust teabevahetuse alal.
3. Kolmas väide käsitleb võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist, kuna kandidaate konkursiteatest erinevate hindamiskriteeriumide alusel hinnates ei taganud konkursikomisjon objektiivsust ja erapooletust kandidaatide töökogemuse hindamisel.
4. Neljas väide käsitleb põhjendamiskohustuse rikkumist, kuna EPSO ei selgitanud faktidele tuginedes, miks hageja töökogemus ei vasta konkursiteates esitatud kriteeriumidele.
5. Viies väide käsitleb poolte võrdsuse põhimõtte rikkumist, kuna piisavaid põhjendusi esitamata ei lubanud EPSO hagejal alates kaebuse esitamisest koostada oma vastuväiteid.

9. juulil 2020 esitatud hagi – UniCredit Bank versus SRB

(Kohtuasi T-431/20)

(2020/C 279/76)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: UniCredit Bank AG (München, Saksamaa) (esindajad: advokaadid F. Schäfer, H. Großerichter ja F. Kruis)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu 15. aprilli 2020. aasta otsus ühtsesse kriisilahendusfondi 2020. aasta eest tehtavate *ex-ante*-osamaksete arvutamise kohta (SRB/ES/2020/24) hagejat puudutavas osas;
- mõista kohtukulud välja Ühtselt Kriisilahendusnõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on olulisi menetlusnorme ja hea halduse põhimõtet, kuna vaidlustatud otsus ja selle lisad I ja II ei ole piisavalt põhjendatud vastavalt ETL artikli 296 lõikele 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „põhiõiguste harta“) artikli 41 lõike 2 punktile c.
2. Teine väide, et rikutud on olulisi menetlusnorme ja harta artikli 41 lõike 1 punktist a tulenevat hea halduse põhimõtet, kuna hagejat ei kuulatud ära enne vaidlustatud otsuse tegemist, millega tema suhtes kohaldatakse üksikmeedet, mis võib teda kahjustada.
3. Kolmas väide, et rikutud on harta artikli 47 lõikest 1 tulenevat õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, kuna tegelikult on võimatu kohtus tõhusalt vaidlustada kõnealuse otsuse sisulist õigsust.

6. juulil 2020 esitatud hagi – KY versus Euroopa Liidu Kohus**(Kohtuasi T-433/20)**

(2020/C 279/77)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: KY (esindaja: advokaat J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Liidu Kohus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 17. septembri 2019. aasta vaikumisi tehtud otsus, mis kinnitati sama aasta 10. oktoobri sõnaselge otsusega, ja millega jäeti rahuldamata taotlus tagastada see ümber arvestamata osa pensioniõigustest, mille hageja oli omandanud enne teenistusse asumist ja mis kanti üle Euroopa Liidu pensioniskeemi;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide käsitleb hoolsuskohustuse rikkumist. Sellega seoses väidab hageja, et liidu institutsioonil lasuva hoolsuskohustuse kohaselt ei ole see institutsioon kohustatud ametnikku teavitama mitte ainult elatismiinimumi reeglist ja selle mõjust pensioni arvutamisele, vaid ka võimalusest viivitada tema pensioniõiguste üleviimisega kuni tema tegelike pensioniõiguste tekkimiseni.
 2. Teine väide käsitleb alusetut rikastumist. Hageja leiab, et selle osa liidu pensioniskeemi üle kantud riigisiseste pensioniõiguste, mida ei võetud pensioniõiguste määramisel arvesse, tagastamisest keeldumine võib tuua kaasa põhjendamatu omastamise ning seega liidu alusetu rikastumise, ning ühtlasi ka asjaomase ametniku ebaõiglase vaesumise.
-

10. juulil 2020 esitatud hagi – Sedus Stoll versus EUIPO – Kappes (Sedus ergo+)**(Kohtuasi T-436/20)**

(2020/C 279/78)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Sedus Stoll AG (Dogern, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Goldmann ja J. Thomsen)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Wolfgang Kappes (Bochum, Saksamaa)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Taotleja:* hageja*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärk „Sedus ergo+“ – registreerimistaotlus nr 15 958 374*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO esimese apellatsioonikoja 12. märtsi 2020. aasta otsus asjas R 2194/2018-1**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta rahuldamata kaebus vastulausete osakonna otsuse peale asjas B 2 863 929;
- mõista kostjalt välja Euroopa Liidu Üldkohtu menetluse kulud ja mõista võimalikult menetlusse astujalt (Wolfgang Kappes) välja EUIPO apellatsioonimenetlusega seotud kulud.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

13. juulil 2020 esitatud hagi – Ultrasun versus EUIPO (ULTRASUN)**(Kohtuasi T-437/20)**

(2020/C 279/79)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Ultrasun AG (Zürich, Šveits) (esindajad: advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusalune kaubamärk:* ELi sõnamärk „ULTRASUN“ – registreerimistaotlus nr 17 898 794*Vaidlustatud otsus:* EUIPO neljanda apellatsioonikoja 27. aprilli 2020. aasta otsus asjas R 1453/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud ja hageja kulud apellatsioonikoja menetluses välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

15. juulil 2020 esitatud hagi – Tempora versus parlament**(Kohtuasi T-450/20)**

(2020/C 279/80)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Tempora (Forest, Belgia) (esindajad: advokaadid A. Delvaux ja R. Simar)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada tühistamishagi vastuvõetavaks;
- tühistada teadmata kuupäeval tehtud otsus, millega Euroopa Parlament otsustas riigihankelepingu sõlmida SPRL IMAGINA EU-ga;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Selleks, et põhjendada oma hagi otsuse peale sõlmida riigihankemenetluses COMM/AWD/2019/421 hankeleping teise pakkujaga, esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on tehnilise kirjelduse artiklit 15.2, hoolsuskohustust, võrdsuse, konkurentsi ja läbipaistvuse põhimõtteid ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määruse (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT 2018, L 193, lk 1) (edaspidi „määrus 2018/1046“), artikli 170 lõiget 1. Hageja väidab sellega seoses, et parlament oleks pidanud hankelepingu sõlmima temaga, sest SPRL IMAGINA EU-l ei ole piisavat majanduslikku ja finantsilist suutlikkust ning teda ei saa seega edukaks tunnistada.
2. Teine väide, et rikutud on määruse 2018/1046 lisa I punkti 23 ja tehnilise kirjelduse artiklit 16, võrdsuse, konkurentsi ja läbipaistvuse põhimõtteid ning hoolsuskohustust. Hageja väidab, et SPRL IMAGINE EU pakkumuses esitatud hinnad on ebanormaalselt madalad ja neid ei saa vastu võtta.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET